

Giới thiệu Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã

Thể loại: ngôn tình, sủng, cưới trước yêu sau

Một cuộc hôn nhân dựa trên quyền lợi kinh tế, cô đồng ý lấy anh chỉ vì muốn cứu công ty của ba cô, còn đối với anh thì đó là điều kiện để anh giúp đỡ công ty ba cô là cô phải gả cho anh.

Liệu họ sẽ có được hạnh phúc hay không?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Con đồng ý

Tại Los Angeles.

Trong căn phòng trà có 2 người đàn ông đang ngồi bàn tán về cuộc làm ăn

"Hôm nay hẹn tôi có việc gì?" Người đàn ông lên tiếng và đây là người có tập đoàn mạnh nhất thế giới. Hắn là tổng giám đốc của tập đoàn Đàm thị năm nay 25 tuổi và còn được mệnh danh là người đàn ông đẹp trai và máu lạnh nhất và trong bóng tối hắn còn là một người trong bóng tối hắn còn là một người cầm đầu trong giới hắc đạo.

"Chúng ta là 2 công ty hợp tác với nhau lâu năm không biết ngài có thể giúp tôi việc này không?" Người này chính là Hạ Lâm chủ tịch của tập đoàn Hạ thị

"Ông cần việc gì thì nói" Đàm Nhất Thiên lên tiếng

"Là thế này cty của tôi đang gặp vài trục trặc... Ngài có thể giúp tôi tìm vài người đầu tư không?" Hạ Lâm nói

"được" Đàm Nhất Thiên trả lời với khuôn mặt bình tĩnh và chẳng thay đổi.

Hạ Lâm sững sờ sao hắn ta có thể đồng ý nhanh vậy được vừa lo lắng thì ông ta cũng nhanh trí đáp lại vì sợ hắn thay đổi ý "Đàm Tổng muốn trao đổi điều kiện gì xin cứ nói"

Hắn mặt vẫn tĩnh bơ và cầm ly trà lên uống một hớp rồi trả lời

"Tôi muốn lấy con gái của ông"

Hạ Lâm bất ngờ hắn muốn con gái của ông ư "Cái gì? Đàm Tổng là muốn lấy Hạ Tuyết con gái tôi về làm vợ?"

Hắn mặt chẳng thay đổi tí nào trả lời dứt khoát "Đúng, tôi muốn con gái của ông"

Hạ Lâm trả lời ngay "Gia đình tôi chỉ có mỗi một đứa con gái này, hạnh phúc của cả đời nó là truyện rất quan trọng với vợ chồng tôi"

Hắn đứng lên nói với giọng lạnh như băng "Vậy thì thôi. Tôi chỉ có điều kiện như vậy, Hạ tổng không chấp nhận thì coi như tôi chưa đồng ý với Hạ tổng điều vừa rồi"

Hạ Lâm im lặng. Hắn thấy vậy nên cũng đi ra cửa lúc này ông Hạ Lâm mới lên tiếng "Tôi sẽ xin ý kiến của con bé, sáng mai tôi sẽ nói với anh"

"Tốt, vậy tôi đi trước" Hắn nói rồi đi thẳng ra ngoài.

Buổi tối tại nhà họ Hà

Ông Hạ về đến nhà thì trời đã tối, ông bước vào nhà với vẻ mặt khá buồn rầu, Bà Hạ thấy vậy liền chạy ra hỏi chồng "Ông hôm nay sao vậy? Hắn có giúp cty chúng ta không?" Bà Hạ sốt ruột vì Hạ thị là tay của 2 ông bà tạo ra nếu như bị bán đi chắc bà chết mất. Hạ Lâm không nói gì đi ra chỗ con gái ông nói

"Tuyết Tuyết con ăn cơm trước đi... Ta và mẹ con bàn một số chuyện"

Hạ Tuyết nghe ông nói vậy liền gạt đầu và bước vào phòng bếp ăn cơm nhưng đang ăn thì cô cảm thấy ăn không ngon nên lên lầu để gọi ba mẹ xuống ăn chung cho đỡ buồn nhưng vừa chuẩn bị mở cửa thì cô nghe

" Ông bị làm sao vậy? Làm sao có thể để Tuyết Tuyết đi lấy chồng? Con bé còn không gặp hấn ta bao giờ làm sao mà có thể gả cho hấn? "

Ông Hạ trầm tư 1 lúc rồi nói "Nhưng cty... Được rồi anh sẽ gọi cho hấn nói không gả con gái cho hấn "

Đúng lúc vừa nói xong Hạ Tuyết liền đẩy cửa vào lúc này 2 con mắt của cô đã đỏ hoe

" Con sẽ kết hôn với hấn!" Cô nói như vậy vì cô biết ba mẹ đã khó khăn để xây dựng Hạ Thị tới cỡ nào, từ nhỏ tới lớn sống trong sự phú quý của cha mẹ, bây giờ có lẽ đã đến lúc cô phải báo hiếu cha mẹ rồi, cho dù đó là sự hạnh phúc của cô, cô cũng bằng lòng.

Bà Hạ giây phút này rơi nước mắt như mưa

Hạ Tuyết liền chạy vào lòng bà, đôi mắt đỏ hoe đang cố kìm những giọt nước mắt sắp rơi của mình..

"Không..Không, cho dù mất Hạ Thị đi chẳng nữa, ta cũng sẽ không gả con cho tên đấy đâu" Bà Hạ lau nước mắt dứt khoát nói

"Mẹ à! Đừng như vậy, cứ để chuyện này coi như là Tuyết Tuyết con hy sinh về Hạ Thị một lần được không?"

Bà Hạ im lặng chốc lát..

"Ba nói với hấn, con đồng ý đi"

Hạ Tuyết nói với ba mình

"Tuyết Tuyết..." Cả 2 vợ chồng đều đồng thanh trong sự buồn bã

"Ba đi nói với anh ta đi.. Con về phòng đây" Nói rồi cô nhanh chân nhanh tay bước ra khỏi phòng, cô muốn đi nhanh vì cô ko thể kìm nước mắt được nữa rồi

Hạ Lâm cảm thấy thật tội lỗi với con gái của mình. Ông là một người đàn ông mà bây giờ lại phải gả con gái cho ngta để cứu vãn công ty của mình.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Em rất xinh

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Đêm nay đối với Hạ Tuyết có thể nói rằng quá ngắn, cô chưa kịp suy nghĩ nhiều thì trời đã sáng. Hôm nay cô có nghe ba dặn rằng 8h sẽ có người đến đón cô đi thử váy cưới vì vậy cô đã dậy từ sớm để chuẩn bị, chuẩn bị xong đã là 8h kém, cô bước xuống nhà đã thấy ông bà Hạ ngồi ở salon, thấy cô xuống 2 người liền mỉm cười đứng dậy "Con gái hôm nay đi thử váy cưới, phải chọn chiếc váy thật đẹp để khoác lên trong hôn lễ nhé" Bà Hạ lên tiếng trước, cô nhìn vào mắt bà và đoán được rằng bà đã khóc cả đêm qua,

"Vâng mẹ" cô nhẹ giọng đáp, rồi bước ra khỏi nhà. Ra tới cửa đã thấy 1 chiếc xe Ferrari đang đậu ở cửa nhà, không cần đoán cô cũng biết là ai, mặt cô điềm tỉnh rồi nhanh chân bước vào xe. Vừa ngồi vào không khỏi hoảng hốt " Anh " cô ngạc nhiên thốt ra lời, cô cứ nghĩ hôm nay hấn sẽ cho người đưa cô đi, ai nghĩ tới hấn đích thân tới. " Có chuyện gì sao " Đàm Nhất Thiên trà lời

" À... không có gì " Hạ Tuyết nói..

Trong xe im lặng, không ai nói với ai lời nào cho đến khi tiệm thử váy cưới

Lúc xuống xe, hấn bước xuống và đi vòng qua phía cô rồi tự nhiên lấy tay choàng qua eo cô, làm cô có mấy phần không tự nhiên, trong lòng cô thầm nghĩ hấn ta nhìn thì rất đẹp trai và phong độ, đối xử với cô cũng tốt vì ít nhất hấn còn t/g để đi thử váy cưới với cô còn phân tại sao muốn cô làm vợ hấn thì cô cũng chaerng rõ tại sao.

Vừa bước vào cửa hàng đã có vài nhân viên viên bước ra chào hỏi

" Chào Đàm tổng và Đàm phu nhân, váy cưới chúng tôi đã chọn những mẫu đẹp và mới nhất cho Đàm phu nhân rồi ạ!"

" Tốt " Hấn để lại cho cô nhân viên một câu nhạ toẹt rồi cùng cô bước vào. Đám nhân viên thấy vậy liền túm đuôi nhau chạy theo

Hạ Tuyết thì đi theo họ vào thử váy còn hấn thì lười biếng ngồi trên ghế sofa.

Một lúc sau thấy 2 nhân viên giúp cô kéo váy ra ngoài, hấn ngẩng mặt lên, đôi mắt nhìn cô không rời. Sau khi được chỉnh lại trang phục thì cô nhìn hấn

rồi khẽ nói " Chiếc váy này được không?" Hấn đứng lên đi ra chỗ cô rồi khẽ cười "Em rất xinh " Cô vốn đã xinh đẹp từ lúc sinh ra nhưng hôm nay khoác trên mình chiếc váy cưới này thật sự rất đẹp và còn lộ lên được 3 vòng hoàn chỉnh của cô (hình minh họa)

Hấn khẽ cúi đầu hôn lên má cô một cái làm mặt cô bỗng chốc ửng hồng, một nụ hôn trên má cô nhưng nó đã khiến bao nhân viên thèm khát, cô nhẹ đẩy anh ra " Còn phải thay những bộ khác " Cô ngượng ngùng nói, nhìn khuôn mặt của cô hấn khẽ nhấc môi cười, cô thấy vậy cũng nhấc váy bước vào thay đồ.

Hôm nay đã phải đi thử váy cưới khá mệt nên khi hấn vừa đưa cô đến nhà thì cô đã lên lầu nằm nghỉ không quan tâm tới ba và hấn nói chuyện gì.

Trong phòng khách

" Hôn lễ sẽ diễn ra sau 5 ngày nữa "Đàm Nhất Thiên lên tiếng

Ông Hạ nghe vậy cũng liền nói " Được "

" Vậy tôi ra về " Hấn vừa nói vừa đứng dậy thì nghe ông Hạ nói " Cảm ơn cậu hôm nay đã đưa con bé đi "

" Đó là bổn phận của người chồng "Hấn đáp lại rồi ra về

Ông Hạ bây giờ chỉ mong hấn sẽ đối xử tốt với con gái ông vì hấn nổi tiếng máu lạnh và tàn nhẫn không biết con gái ông sẽ phải thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Hôn lễ

Thoáng một cái đã 5 ngày trôi qua. Hôm nay cô phải gả đi cho người ta, làm vợ của người khác. Hôn lễ hôm nay của cô được nhiều người chú ý đến bởi vì chồng cô là người có quyền lực trong kinh tế nhất nhì thế giới. Vừa ngủ dậy thì đã có 2 người đứng ngoài cửa giúp cô trang điểm và mặc váy cưới, cô thấy vậy thì cho họ vào vì biết đây là người Đàm Nhất Thiên sai tới. Trang điểm và mặc váy cưới xong cô bước xuống nhà thì đã thấy ông bà Hạ đã chuẩn bị xong xuôi. Bà Hạ muốn cho con gái một tâm lú tốt nhất nên hôm nay bà không nhắc lại chuyện gì hết chỉ cùng ông Hạ chúc phúc cho cô. Vừa tới nhà thờ thì đã là 9h sáng nhưng 9.30 hôn lễ mới diễn ra nên cô được họ đưa vào phòng nghỉ. Trong phòng nghỉ chẳng có ai, ông bà Hạ dặn cô mấy câu thì cũng ra ngoài tiếp khách, cô nhàm chán ngồi trong phòng muốn ra ngoài nhưng lúc này cửa mở ra là một người đàn ông, anh ta bước vào và lễ phép với cô rồi nói "Tôi là Phong Đức là thư ký của CEO Đàm, Đàm tổng có dặn chút nữa ngài ấy sẽ vào "

"Ừm" Cô nhẹ giọng trả lời

" Phu nhân có việc gì dặn dò không nếu không tôi xin phép đi ra " Phong Đức hỏi

" Không anh đi đi "

Phong Đức gật đầu rồi ra ngoài.

Cô ngồi một lúc lại nghĩ thầm tức chết đi mà mình cưới anh ta mà ngay cả ba mẹ chồng anh ta còn chưa thấy đâu.

Nghĩ một lúc bỗng cánh cửa mở ra, nhìn sơ qua cô có thể đoán là Đàm Nhất Thiên nhưng bên cạnh hấn đi vào còn có 1 người khác, họ tầm 50 tuổi cùng bước vào.

" Con dâu của ta đây sao? " Người phụ nữ mỉm cười lên tiếng làm cô ngạc nhiên thầm nghĩ mẹ của hấn ta sao, vì đầu óc thông minh nên cô đã nhanh chóng đáp lại

" Chào bác gái, con là Hàn Tuyết "

Bà Đàm lên tiếng " Ta là mẹ của Nhất Thiên, ta nghĩ con nên đổi cách xưng hô rồi, đừng xưng hô như người xa lạ như vậy"

" Vâng ạ " Hạ Tuyết đáp, khuôn mặt cô cũng tạo ra một nụ cười nhẹ

Bà Đàm khá có điểm ưa thích về cô con dâu này liền nói

" Nào ta muốn nghe con gọi ta là mẹ "

Hạ Tuyết nghe xong có vẻ hơi ngại ngùng, cô ngẩng mặt lên nhìn Đàm Nhất Thiên với ánh mắt e ngại, hấn ta nhìn thấy ánh mắt đó của cô liền mở miệng "

Sau này gọi vẫn chưa muộn, cô ấy vẫn chưa quen với cách gọi

đấy... con ra ngoài tiếp khách"

Bà Đàm nghe con trai nói vậy cũng không có ý kiến gì thêm nên cũng ngồi tán gẫu với cô một lúc rồi ra ngoài.

....Hôn lễ

Một khúc nhạc dạo đám cưới vang lên

Đầu tiên cánh cửa mở ra,

Hạ Lâm cầm tay Hạ Tuyết đi vào bên trong, đi tới chỗ của Nhất Thiên, ông đưa tay con gái mình vào tay anh, nhắc một câu

"Ta giao con bé cho con"

"Vâng thưa ba" Đàm Nhất Thiên trả lời

Hạ Lâm bóp nhẹ chóp mũi của mình rồi gật đầu quay ra ghế ngồi..

Mục sư trên tay cầm cuốn kinh thánh hỏi Đàm Nhất Thiên trước

"Đàm Nhất Thiên con có đồng ý lấy cô dâu Hạ Tuyết về làm vợ hay không? Dù cô ấy ốm đau bệnh tật, dù xấu xí nghèo khổ con sẽ luôn bên cạnh chăm sóc và che chở cho cô ấy. Luôn tôn trọng ý kiến của cô ấy."

"Con đồng ý" Vừa dứt lời của mục sư, anh liền trả lời

Mục sư cũng hỏi Hạ Tuyết một câu giống y như của anh và câu trả lời

"Con đồng ý"

"2 con hãy trao nhẫn cho nhau"

Đàm Nhất Thiên lấy một chiếc nhẫn màu trắng bên trên có một viên kim cương hồng phấn đeo vào bàn tay thon dài của cô

"Em hãy nhận chiếc nhẫn này để làm bằng chứng tình yêu và lòng trung thành của anh đối với em"

Cô nhận lấy chiếc nhẫn còn lại đeo vào ngón áp út của anh

"Anh hãy nhận chiếc nhẫn này để làm bằng chứng tình yêu và lòng trung thành của em đối với anh."

Mục sư lấy tay hai người đặt vào nhau

"Từ nay hai con là vợ chồng"

Sau cùng anh đặt lên môi cô một nụ hôn sâu đậm, nó không mang tính chất dục vọng, đơn thuần chỉ là một nụ hôn chan chứa hạnh phúc anh trao cho cô.

Bên dưới những trào vỗ tay liên hoàn cùng với đôi lời chúc phúc.

Cả 2 cùng mọi người đi ra khỏi nhà thờ. Anh giúp cô ngồi trên chiếc xe hoa vì chiếc váy khá luộm cuộm, xong việc liền nhanh chân vòng qua xe ngồi cạnh cô.

Chiếc xe hoa lăn bánh chậm rãi chạy đi để lại cho mọi người một hình ảnh hạnh phúc!!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiêu Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Lần đầu ngủ chung với trai lạ

Hôn lễ buổi tối được tổ chức ở một nhà hàng nổi tiếng nhất ở Los Angeles.

Hắn và cô được cả trăm lời chúc phúc trong Bữa tiệc

Tan tiệc, cô đi thay váy cưới ra rồi cùng hắn lên xe về nhà. Về tới nhà đã cho cô xuống xe rồi nói cty có việc gấp cần tới, lát nữa hắn về sau. Làm cô một mình bước vào căn nhà mới của hai người

Vào nhà cô liền được người giúp việc chỉ phòng của mình rồi một mạch đi lên phòng tắm rửa

Cô lên phòng ngủ lấy ra một bộ đồ thoải mái rồi bước vào nhà tắm. Vừa tắm xong bước ra đã là 12h đêm, nghĩ trong lòng dù gì cô với hắn cũng đã là vợ chồng mà hắn bây giờ còn chưa về. Không thèm quan tâm tới hắn nữa cô lên giường nằm ngủ, khi nào hắn về thì về!!!!!!!!!!!!!! Sao đêm nay cô khó ngủ vậy, chắc là không quen nhà ấy mà, trần trọc trên giường một lúc liền lật chăn ra bước xuống giường rồi ra khỏi phòng ngủ, nản quá cô lấy một cái máy tính rồi xem những chương trình thời trang, cứ ngồi coi cho đến khi ngoài sân có tiếng xe hơi chạy vào, hắn bước xuống xe rồi vào trong nhà... Vừa mở cửa đập vào mắt hắn là một người phụ nữ mặc một chiếc váy xanh đang ngồi coi máy tính, hắn khẽ mở miệng

"Mấy giờ rồi sao còn chưa đi ngủ". Lúc này cô mới giật mình quay sang nhìn đồng hồ, trời ạ mình đợi hắn tới 2h sáng sao? Hắn đi tới chỗ cô rồi nói tiếp "Nói. Sao còn chưa đi ngủ? tôi nhớ không lầm đã báo em đi nghỉ ngơi sớm?"

Cô lúc này mới mở miệng

"Ồ đây tôi ngủ không quen nên..." càng nói giọng cô càng nhỏ đi. Hắn thấy vậy liền kéo cô đứng dậy rồi khẽ giọng "Bây giờ đi nghỉ được chưa? Dù gì hôm nay em cũng rất mệt rồi"

Cô ngạc nhiên thật nghe hắn nói tiếng máu lạnh mà bây giờ đối xử với cô dịu dàng như vậy chẳng lẽ cái sự thật máu lạnh của hắn chỉ có trong tin đồn(

trời ạ, chỉ có trời mới biết hấn đối xử dịu dàng với mình cô thôi hehe). Đang suy nghĩ thì hấn kéo cô về lại hiện tại " Suy nghĩ gì vậy, tôi tiện đây nói cho em biết hôn nhân của tôi với em cũng bình thường như những hôn nhân khác, em đừng có dờ dẫm dờ cuội rồi đòi ly hôn, tôi không giám chắc được tính mạng của cả nhà em đâu " Hấn tuân ra một câu dài thật dài nhưng cô chỉ bịu môi

"Biết rồi, giờ tôi buồn ngủ có thể cho tôi lên ngủ không?" Cô ngáp một cái rồi nhìn vào mặt hấn, hấn thấy vậy liền đưa cô lên phòng. Cả ngày hôm nay cô mệt lắm rồi bây giờ giấc ngủ ập tới thôi cô mặc kệ cả thế giới đang làm gì cô đây thì cô đây đánh một giấc ngủ vậy.....Giờ vậy, đang nằm ngủ cô thấy một bên giường lún xuống, cô quay người sang thấy hấn đang ngủ, ai da khuôn mặt của hấn trong lúc đi ngủ này thật đẹp trai, cô nhìn xò qua thấy hấn quả là góc nhìn nào cũng thật đẹp, như là hấn cảm thấy cô nhìn hấn nên hấn mở mắt ra làm cô đỏ bừng cả mặt, ánh mắt của hấn như kiểu " Bắt quả tang em nhìn trộm tôi đấy nhé" ban ngày cứ lạnh nhạt với hấn ban đêm thì lại rình lúc hấn ngủ rồi nhìn hấn, ahhhhh bây giờ cô chỉ muốn đào cái hố rồi chui xuống thôi, hấn chỉ mở mắt ra nhìn cô rồi lại nhắm mắt lại, cánh tay đang ôm eo cô thì siết chặt hơn, cô nhìn hành động của hấn có thể đoán được hấn muốn cô ngủ, ai da ngủ thì ngủ bà đây hôm nay cũng mệt mỏi lắm rồi.

Sáng sớm hôm sau

Cô đang ngủ thì bị ánh sáng ở khe rèm cửa sổ chói vào mắt làm cô mở mắt ra là 1 hình tượng hoàn mỹ của anh đang ngủ... oa đẹp trai quá đi. Cả đêm qua hấn và cô ôm nhau ngủ sao? Cô nhẹ nhếch môi cười vì dù gì cũng đã là vợ chồng ôm nhau cũng chẳng sao đâu ha. Hấn cảm thấy cô đã tỉnh nên mở mắt ra hỏi " Dậy sớm vậy, sao không ngủ thêm?"

Cô khẽ lắc đầu " Do sáng quá nên tôi không ngủ được nữa ".

" Vậy để anh đi kéo rèm lại " Hấn nói

" Không cần, cũng đã dậy rồi ko ngủ được nữa" Cô trả lời xong liền kéo chăn ra đứng dậy vào nhà tắm. Hấn cũng tỉnh giấc nên dậy luôn. Khi cô bước ra thấy hấn đã xuống lầu....

Lúc cô bước xuống đang thấy hấn trong phòng ăn đang ngồi ăn sáng, thấy cô xuống hấn cũng nhìn sang gọi cô " Lại đây"

Cô nghe vậy cũng đi ra chỗ hấn kéo cái ghế đối diện rồi ngồi xuống rồi người giúp việc cũng mang đồ ăn lên cho cô, đang ăn thấy cô cứ nhìn mình mãi không thể không để ý tới được đành phải nói:

"Mau ăn sáng đi dù gì hôm qua cũng không ăn mấy"

Bị ông chồng trên danh nghĩa kéo về hiện tại làm cô có vài phần cực ngại

" À vâng..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Trăng Mật ở Maldives

"Ăn nhanh lên rồi đi thay đồ"

"Đi đâu?"

"Trăng Mật"

"Khụ khụ..." Hạ Tuyết đang uống sữa thì nghe anh nói câu trăng mật. Gì chứ, chỉ là hôn nhân danh nghĩa thôi mà

"Đi trăng mật?" Cô không tin hỏi lại lần nữa

"Ừm"

"Ở đâu?" Cô tò mò thật, đã lâu không đi du lịch rồi.

"Tới rồi biết" Nói xong hấn liền đứng dậy, cô nghe vậy lại càng tò mò, bỏ đĩa xuống chạy tới bên cạnh hấn liền muốn biết nơi mình sắp tới.

Máy bay tư nhân của anh đáp xuống bờ biển Maldives vào lúc 4 giờ chiều.

Họ cùng nhau hưởng tuần trăng mật như bao cặp đôi khác nhưng cái cách biệt bọn họ ra chính là chữ ngưng ngừng của cô làm anh đôi chút khó xử vì đã là vợ chồng gần nửa tháng mà vẫn ngưng ngưng thật là bó tay...

Sau 16 ngày chơi ở Maldives, ngày mai bọn họ phải trở về Los Angeles, Đàm Nhất Thiên biết cô vẫn chơi chưa đủ nhưng công việc của anh chỉ cho

phép từng đầy thời gian, không sao về sau có thời gian lại đưa cô đi chơi những chỗ khác mà lúc đấy không phải là 2 người mà là 3 người...

Buổi chiều anh cùng cô đi trên bãi cát hóng gió theo yêu cầu của cô

"Nhất Thiên anh xem ở đây có một lâu đài cát này!" Hạ Tuyết chạy qua chỗ có lâu đài ngồi sụp xuống

"Có gì đáng xem đâu chứ. Chút nữa sóng đánh vào cũng đổ hết thôi"

Nhất Thiên vừa đi tới chỗ cô vừa nói

Liếc anh một chút rồi lấy cát đắp lại những chỗ bị nứt của lâu đài.

"Nhất Thiên anh nghĩ xem nên để cửa lâu đài ở chỗ nào?" Suy nghĩ một lúc nhưng không biết đặt ở chỗ nào liền lên tiếng hỏi anh

"Chỗ này" Anh ngồi xuống cạnh cô rồi chỉ đại

"Không được sẽ rất xấu" Hạ Tuyết không đồng ý với ý kiến của anh.

"Vậy em muốn hoàng tử đi vào chuồng chó để tới hôn công chúa sao?"

"Có mà hoàng tử nhà anh mới chui vào chuồng chó ấy... hahaha" Nói xong liền cầm lấy nắm cát ném thẳng vào áo sơ mi anh

Đi với anh cũng đã một thời gian cô để ý anh cũng rất quan tâm cô và rất rất ưa sạch sẽ.

"Em..." Anh tức giận không nói thành lời

Hạ Tuyết chọc giận anh thành công liền làm mặt quỷ rồi chạy đi, anh chạy theo cô.

1 trai 1 gái chạy loạn trên bờ biển trong khung cảnh hoàng hôn vô cùng lãng mạn...

Về tới khách sạn thì trời đã tối, cô và anh đi tắm xong thì liền chìm vào giấc ngủ đẹp đẽ!!!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Chúng Ta Cố Gắng Sinh Ra Một Bảo Bối

Nửa năm sau!!!

Hạnh phúc ập tới tấp nập nên Hạ Tuyết và Nhất Thiên đã có cuộc sống hạnh phúc vô cùng...

Hôm nay cô đi qua nhà họ Đàm để ăn cơm tối, trong bữa cơm họ đề cập tới việc mang thai mà làm cô đỏ hết cả mặt như vừa ăn ớt nhưng may mà có Nhất Thiên nói giúp vài câu chứ không cô đến cơm cũng nuốt không xuôi!

Vừa về đến nhà cô liền lên phòng tùy tiện gỡ dây cao gót ném sang một bên rồi bước vào tủ kiểm bộ váy ngủ thoải mái. Bước ra khỏi nhà tắm thì anh thấy anh thay đồ xong xuôi đang nằm trên giường suy nghĩ điều gì, thấy vậy cô liền tới rồi nằm bên cạnh. Anh xoay người qua phía cô rồi mở miệng

"Bà xã à..."

Anh chưa nói dứt câu liền bị cô cắt ngang

"Hôm nay em rất mệt tha cho em đi"

Nói xong cô quay lưng về phía anh thì liền bị anh xoay lại

"Hôm nay anh giúp em thoát khỏi bữa cơm em nên cảm ơn anh đi chứ"

vừa nói anh vừa hôn lên môi cô và...đành cho tới đến khi anh thỏa mãn. Cô vì mệt nên cũng thiếp đi để anh làm gì thì làm và cũng chẳng biết anh làm tới lúc nào.

Sáng hôm sau khi cô vừa mở mắt ra thì thấy toàn thân nhức mỏi nhưng bên cạnh thì không thấy anh chắc đã rời giường lúc nào rồi, bước xuống giường cô thấy chân mình đã mềm nhũn nhưng cũng cố bước vào toilet vừa bước thì trong lòng thầm chửi 18 đời tổ tông nhà anh đã khiến cô sáng nào cũng ra nông nổi này. Bước xuống nhà không thấy anh đâu cô hỏi người giúp việc

"Nhất Thiên đâu rồi?"

Họ nghe vậy liền đáp

"Tổng giám đốc Đàm đã tới công ty rồi ạ còn bận không làm phụ nhân tình giặc rồi khi phụ nhân dậy thì nhắc phụ nhân ăn sáng "

Cô nghe họ phun 1 tràng ra cũng cảm thấy chả có hứng ăn nên chỉ qua loa bữa sáng rồi thay đồ đi dạo phố. Hôm nay cô ăn mặc khá giản dị chỉ mặc chiếc quần jean với chiếc áo thun bó sát người. Đi được một lúc thì cô cảm thấy đi dạo phố một mình hơi nhàm chán nên quyết định đến công ty của anh đó là Đàm thị nhưng cô không thể ăn mặc vậy đến công ty được vì đối với cô đến nơi nào càng sang trọng thì mình cũng phải sang trọng theo nên cô về nhà sửa soạn lại rồi kêu tài xế chở đến công ty, vừa xuống xe cô đã thấy cty ĐÀM THỊ của chồng cô, cty có 70 tầng cao trót vót và nằm giữa thành phố và đây cũng là lần đầu cô đến cty của anh nên không ai biết cô là ai cả. Vào đến phòng tiếp tân họ khẽ chào hỏi "Tiểu thư đến đây tìm ai?" Cô nghe vậy thì trả lời "Tôi muốn gặp Đàm Nhất Thiên"

Nhân viên nói "Cô muốn gặp tổng giám đốc sao? Có hẹn trước không?"

Hạ Tuyết nhú mày "Tôi không hẹn trước"

Nhân viên cũng nhú mày theo cô "Nếu không hẹn trước vậy tôi không thể cho cô gặp tổng giám đốc"

Cô lúc này đang có lửa cháy trong đầu rồi đấy nhé, cô không hẹn trước là bắt cô về sao? Đùa với cô à?

(Chap này hơi ngắn vì mình vẫn đang ôn thi nhé. Thi xong rồi mình sẽ up thường xuyên hơn, vote cho Au nhé)

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Đàm Nhất Thiên anh khôn khiếp!

Cô cố gắng bình tĩnh rồi chuẩn bị mở miệng thì có một cô gái khác đi vào rồi nói "Xin chào, tôi là Nhã Bích và tôi muốn gặp Đàm tổng"

"Cô có hẹn trước không tiểu thư?"

"À, tôi có"

Vừa nói cô ta vừa lấy giấy ra đưa cho nhân viên rồi sau đó bước lên thang máy. Hạ Tuyết đơ cả người nhưng bị lời nói của nhân viên kéo hồn cô lại "Cô không hẹn trước thì vui lòng ra về bằng không tôi sẽ mời bảo vệ đưa cô ra ngoài"

Hạ Băng nhú mày rồi nói "Cô có thể gọi Phong Đức cũng được"

Nhân viên nghi ngờ không biết cô gái này là ai mà có thể biết CEO và quản lí của CEO chắc nhân vật lớn đây vì vậy cô nhân viên liền trả lời "Cô đợi tôi một chút..."

Cô ta vừa nhắc điện thoại lên thì nói "Có người tên là Hạ Tuyết muốn gặp anh... Vâng!"

"Cô đợi một chút thư ký Phong đang xuống"

"Ừm"

Chưa đầy 1 phút Phong Đức đã đi ra tới chỗ cô lễ phép chào hỏi "Phu nhân, Đàm tổng đang đợi cô trên phòng"

"Ừm" Cô đáp. Nhìn mặt cô PD đã đoán được nhân viên ở đây đã làm khó cô nên lên tiếng

"Các cô chuẩn bị thu đồ rồi ra khỏi cty đi"

Nói xong anh cùng Hạ Tuyết lên thang máy và để lại cho nhân viên cả đồng đầu chấm hỏi... Chẳng lẽ đó là vợ của CEO sao? Họ có nghe tới cô nhưng không biết mặt nên họ không biết, thôi chết vừa nãy còn làm khó Phu nhân @@

Đình! Cửa thang máy mở ra cô cùng Phong Đức bước ra ngoài. Cty của Đàm Nhất Thiên thật lớn, ở tầng cao nhất có phòng làm việc của hần và bên cạnh có phòng họp, thật to nhaa.

Cô bước tới phòng của Nhất Thiên thì Phong Đức lên tiếng "Phu nhân vào bên trong ngồi đợi một chút, Đàm tổng đang nói chuyện với đối tác chút nữa sẽ vào"

Cô gạt đầu rồi mở cửa bước vào. Đi tham quan vài vòng ở phòng hán khoảng 5p thì hán bước vào rồi lên tiếng "Bà xã sao lại tới đây vậy?"

Cô nghe vậy liền quay người qua mặt xì xuống

"Em không được tới đây sao? Hay là anh giấu tình nhân ở đây?"

Mặt chảy xị của cô lúc này đối với anh đó là hành động thật dễ thương nên đành cười rồi tới chỗ cô kéo cô vào lòng "Aidaaaaa. Anh nào có giấu tình nhân ở công ty nhưng ai đã làm gì bà xã anh nào? Mà lại mang khuôn mặt này đến đây cho anh?"

Cô liền đẩy anh ra rồi nói

"Như là anh vừa nói chuyện với cô gái nào ấy nhi..."

Anh nheo mắt "Chỉ là đối tác thôi "

"Nước hoa hiệu gì mà thơm thật chắc em cũng nên đi mua về để dùng "

Anh cười to "Hahaaaa, thì ra là bà xã anh ghen sao? "

Cô liền tức muốn đỏ mặt

" Anh...Em ghen hồi nào cơ chứ..."

Lúc này mắt cô đã đỏ lên nước mắt thì sắp rơi, anh thấy vậy liền cởi áo vest ném sang một bên

" Anh xin lỗi, anh không nên chọc bà xã, là anh sai, bà xã đừng khóc được không? Em khóc anh rất đau lòng"

Cô đẩy anh ra rồi quay mặt đi chỗ khác

"Hừ...ai khóc chứ"

Anh nhếch môi "Không phải khóc sao. Vậy mắt em sao lại có nước vậy? Thấy chồng mình đẹp trai quá nên cảm động sao? Haha"

Cô thật là cạn lời với anh "Không nói chuyện với anh nữa "

Anh đúng là sao chả hiểu anh bên ngoài danh tiếng là nổi tiếng máu lạnh và mặt lạnh với mọi người nhưng đối với cô thì cô chỉ biết cảm giác áy hờm đầu tiên cô gặp anh còn những ngày tháng hiện tại anh đối với cô thật vô si nhưng anh lại cực kì yêu thương và chiều chuộng cô nha, may mắn cho cô bởi vì cô không bị anh đối xử tàn nhẫn...

Anh kéo cô lại rồi ôm cô vào lòng rồi cúi đầu xuống cổ cô và ngửi những hương thơm thuộc về mình. Cô sợ anh làm chuyện bậy bạ ở cty nên đẩy anh ra rồi mỉm cười

"Anh đi làm việc đi chứ"

"Anh không làm ai dám trách anh"

Cô thật hết nói nói, ờ mà cũng đúng anh có tiền anh có quyền

"Anh không đi làm sao? Vậy em đi về vậy"

Vừa nói cô vừa giả bộ đi lấy túi xách liền bị anh ngăn cản

"Anh sẽ làm. Đừng về nhé"

"Vâng".

"Vào phòng nghỉ của anh đi. Chút nữa đi ăn trưa với anh"

"Vâng" Cô cười tươi rồi bước vào phòng nghỉ của anh, nằm nghịch điện thoại một lúc thì cô đã bắt đầu buồn ngủ liền nằm xuống và đánh một giấc ngon lành

Bụng đã sôi ồng ọc lên thì cô mở mắt ra thấy anh đang ngồi nhìn cô. Thấy vậy nên đẩy anh ra rồi ngồi dậy nói "mấy giờ rồi vậy Nhất Thiên"

"12h rồi"

"Sao anh không gọi em dậy"

"Thấy em ngủ ngon nên không lỡ gọi dậy"

"Anh hại cái dạ dày em rồi"

"Haha, bây giờ đi ăn nhé cô nương"

Cô gật đầu rồi cùng anh đi tới nhà hàng.

Vào ghế ngồi đã có nhân viên đưa menu ra anh cầm lấy rồi chọn mấy món. Lúc đi ăn bên ngoài thì cô không cần đụng tới mấy cái menu vì cô biết anh đã chọn đồ cô thích ăn rồi

Đồ ăn vừa mang ra thì cô cầm đũa lên và ăn nhưng chỉ ăn cho qua loa giống bữa sáng vì hôm nay cô cứ thấy khó ăn kiểu gì ấy, dù anh ép ăn cô cũng không ăn.

Sau khi ăn xong cô và anh liền ra về.

Cô muốn đi toilet nên kêu anh đợi ở sảnh nhưng lúc vừa bước ra thì thấy có một cô gái nào đang nắm lấy cánh tay anh rồi còn chuẩn bị hôn lên môi anh thì anh quay đầu lên đã thấy nước mắt cô chảy ra liên tục...

Không đợi anh chạy tới bên mình, cô đã chạy thật nhanh ra ngoài sảnh rồi bắt taxi leo lên không để anh giải thích

Tìm cô đâu, đau đớn tột cùng

Anh nói

Anh yêu cô

Anh nói

Anh sẽ không làm cô tổn thương

Anh nói

Sẽ tôn trọng cô

Anh nói...nhưng hiện tại đều là giả dối

Nước mắt không ngừng chảy được... Những dòng nước mắt như những hạt mưa trắng không ngừng lăn qua gò má của cô

Đàm Nhất Thiên anh khốn khiếp!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Giận dữ

Cô không chạy về ngôi nhà của 2 người chỉ kêu taxi chạy lòng vòng khu phố rồi đưa về Hạ Gia.

Bà Hạ thấy con gái về liền mừng rỡ chạy ra nhưng rồi vụt tắt.

"Tuyệt Tuyệt sao thế này? Sao lại khóc hả? Nhất Thiên làm gì con sao?"

Bà lau những giọt nước mắt còn đọng trên lông mi của cô

"Con về phòng được không?"

Không đợi bà quyết định liền nhanh đi lên phòng

Để bà Hạ lo lắng gọi điện cho Nhất Thiên...Sau một hồi nghe anh giải thích bà liền hiểu rõ vấn đề của con gái thì ra là "ghen"

Anh còn dặn bà rằng để cô ở đó,

1 tuần sau anh sẽ đến bùng cô về nhà vì anh bận đi công tác vội ở Saudi

Buổi tối bà Hạ muốn vào phòng tâm sự với con gái một chút

"Mẹ vào được không?"

"Vâng!"

Bà đi tới rồi ôm lấy cô vào lòng nói:

"Mẹ không quan trọng con hay Nhất Thiên làm sai nhưng vợ chồng đôi lúc phải cãi cọ nhau để còn hiểu về nhau thêm. Nhất Thiên là người thông minh nó sẽ hiểu được con nhưng nếu con không hiểu được nó thì cứ dành thời gian để hiểu về nó được không?"

Bà Hạ tuân một câu dài

Cô khóc đến nấc lên rồi chậm nói

"nhưng anh ấy...huhu" Cô khóc rống lên

"Không sao không sao. Con chắc chắn đã hiểu lầm Nhất Thiên đấy thôi, nó yêu con như vậy làm sao mà dám phản bội con được, nghe lời mẹ đừng suy nghĩ nhiều mau mau đi nghỉ đi"

Cô gật đầu "Vâng"

"Vậy con nghỉ ngơi đi, thời gian này cứ ở lại đây với mẹ nhé khi nào nghỉ xong thì về với chồng con"

"Con biết rồi"

Bà mỉm cười rồi ra khỏi phòng

Haizz đúng là có người tâm sự bây giờ tâm trạng của cô đã tốt hơn nhiều rồi.....

1 tuần sau

Cô nằm trên giường đọc vài cuốn tạp chí thì quay đầu ra ngoài cửa sổ, đã 1 tuần kể từ ngày cô đi rồi anh vẫn không tới tìm cô không gọi điện cho cô..

Nhẹ nhàng đưa tay lên xoa bụng mình

Cô hạnh phúc khi cô cảm que thử thai lên, đó là 2 vạch, đó là mang thai, cô hạnh phúc nhưng chỉ có một mình cô cảm nhận được sự hạnh phúc ấy vì anh không biết cô mang thai, cô cũng không cho ông bà Hạ thông báo cho anh.

(Hãy vote bằng ngôi sao xinh xinh màu vàng cho mình nhé)

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Vợ yêu là phải dỗi ngọt (1)

Hạ Tuyết chán nản với căn phòng của mình và muốn đi ra ngoài vì dù gì cô cũng đã ở đây cả 1 tuần chưa ra ngoài, đến bữa thì có người mang cơm đến, cô ăn rồi loay quanh trong phòng dù bước xuống nhà nửa bước cũng chưa xuống.

1 tuần không quá dài mà cũng không quá ngắn nhưng nó cũng làm cho tâm trạng của cô đỡ được mấy phần mà bây giờ đang có bảo bối cô đành phải để tâm trạng thả lỏng.

Vừa nghĩ cô vừa kéo chân bước xuống giường...Cô bước xuống nhà đã thấy bà Hạ đang xem vài bức hình, chắc có lẽ là hình thời còn trẻ của bà.

"Mẹ" Cô bước tới chỗ bà rồi ngồi xuống

Bà Hạ thấy con gái xuống liền cất hình rồi quay qua

"Chịu ra khỏi phòng rồi sao?"

Cô bấu môi một cái

"Chứ mẹ muốn con ở trong đó đến khi tự kỉ à"

Bà Hạ cười cười "Vây nghĩ xong chưa"

"Chẹp... Con cũng không biết nữa nhưng con không muốn gò bó bản thân"

"Nhất Thiên...À Thôi" Bà đang tính hỏi về anh nhưng lại thôi

"Chúng ta ra vườn xem vườn trồng hoa hồng của con được không"

"Được"

2 người cùng nhau bước ra vườn hoa hồng vừa đi vừa nói chuyện...

"Tuyệt Tuyệt à! Con thấy bông hoa hồng này đẹp không?"

Bà vừa nói vừa chỉ vào bông hoa kia

"Rất đẹp đó mẹ "

Cô đáp rồi đi lấy cái xẻng để vun đất vào những cây hoa hồng.

Bà và cô vun đất vào cây thì bà Hạ kể chuyện cũ

"Tuyệt Tuyệt của mẹ từ nhỏ đã rất thích hoa hồng nhỉ"

"Vâng"

"Con là một cô công chúa của ba mẹ. Từ nhỏ con muốn gì được đấy nhưng nó chỉ là trò chơi vài ngày của con nhưng năm con được 6 tuổi con đã rất thích hoa hồng vì thế ba mẹ đã tặng cho con cả 1 vườn hoa hồng, con đã cảm ơn mọi người và còn nói sẽ chăm sóc tốt cho chúng. Ba con nói muốn tặng con vườn hoa này vì họ muốn sau này khi con lớn sẽ có 1 tình bạn bè thân thiết hay đơn giản là một tình cảm chân thành, nồng cháy..."

"Cảm ơn mẹ " Cô mở miệng cất lời của bà

Bà mỉm cười "Con gái mẹ lớn rồi, cũng đã đi lấy chồng rồi, thật nhanh.. Haizzz"

Cô nở một nụ cười thật rạng rỡ với bà.

Và cứ thế Hai mẹ con cô lại tiếp tục trò chuyện trong khu vườn hoa hồng thì

"Phu nhân, tiểu thư"

Họ chạy tới thật nhanh, rồi nói

"Đàm tổng có tới đây"

Bà Hạ đứng dậy còn cô thì tiếp tục cắt tỉa cây hoa hồng của mình coi như không quan tâm

Bà nhìn con gái thì đã hiểu nên cũng không nói gì với cô

"Vây nó đâu rồi?"

"Đàm tổng đang vào thưa phu nhân"

Vừa rời miệng thì bà đã thấy anh bước vào nên cũng ra hiệu cho họ lui xuống

Anh bước tới khẽ cúi đầu "Con chào mẹ"

"Ừm..." Bà ra hiệu cho anh đến an ủi cô đi, anh chuyển mắt nhìn sang cô vợ đang giận dỗi của mình rồi mỉm cười

"Vâng"

Bà nghe vậy nên đi vào nhà trả lại không khí cho cặp vợ chồng son.

"Khụ khụ" Anh giả vờ ho vài cái để cô biết đến sự tồn tại của anh nhưng đến liếc mắt nữa cái cô cũng chả thèm nên cũng phải đành gọi cô

"Bà xã à..."

Cô đứng dậy xoay lưng qua anh rồi đi, anh thấy vậy liền kéo cô quay vào ngực mình

"Đừng giận anh nữa được không?"

"..." cô vẫn im lặng

"Em hiểu lầm anh rồi"

Cô nghe vậy liền ngẩng mặt lên nhưng vẫn không nói

"Em xem xem xa anh có 1 tuần mà đã gầy như vậy rồi"

"..."

"Chồng em cũng bị ăn chay nên cũng gầy đi lắm đó. Em lẽ nào không thương chồng mình sao? Em làm vậy thì giết anh đi cho rồi"

Anh dùng giọng nhõng nhẽo với cô làm cho cô phì cười rồi nói

"Đó là việc của anh"

"Nhưng mà..."

Cô cắt lời "Không nhưng nhị gì hết"

"Bà xã"

Anh trở về mặt lạnh vốn có

Cô nhìn vậy cũng đoán được ý đồ của anh nhưng nói thật cô sợ khuôn mặt lúc này của anh lắm

"Ai ai là bà xã của anh chứ"

"Em đã là vợ anh rồi còn muốn gả cho ai?" Anh mang khuôn mặt nghiêm túc đề hỏi lại cô

"Anh...anh" Cô ấp a ấp úng nói

"Anh thế nào? Hừm" Mặt anh càng ngày càng lạnh

"Anh chỉ giỏi ăn hiếp em thôi, lúc mới cưới anh lúc nào cũng bảo sẽ nghe theo lời em, không làm em buồn, nhất nhất theo ý em còn bây giờ thì sao hả? Anh hẳn tâm không quan tâm tới cảm xúc của em...Huhuuu"Cô tuôn một tràng dài rồi khóc

"Đừng khóc, đừng khóc mà" Ôi bà cố nội này của hần mà khóc thì hần đau lòng lắm nên phải nhanh miệng dỗ cô

"..."

"Bà xã đừng giận anh mà...Là anh sai...Sau này anh sẽ nhất nhất nghe theo em, sẽ tôn trọng cảm xúc của em" Anh khẽ nói rồi ôm chặt cô vào lòng.

Cô nghe anh nói vậy có chút vừa ý nên ngẩng mặt lên nói

"Vậy sao anh để cho người phụ nữ kia chạm vào anh còn cười thân mật nữa chứ. Hừ"

Cô hất mặt lên quay mặt sang chỗ khác nhưng nước mắt thì vẫn chảy dài

Anh nghe cô nói vậy nên nhú mồm

"Cười thân mật? Có sao?"

"Chả vậy còn gì" Cô mím môi để không tạo ra tiếng cười

"Hừm, anh thừa nhận là anh sai khi để cô ta đụng vào người mình nhưng cười thân mật thì không có."

Anh nói xong thấy cô không nói gì thì nói tiếp

"Đó là em họ anh!" Nghe anh nói cô nhú mồm

"Anh chắc chứ?"

"Đương nhiên là chắc rồi, lâu ngày không gặp thì em ấy hay tỏ ra như vậy?"

"Vậy tại sao không đi tìm em, sao lại không tới giải thích cho em mà bây giờ mới tới?"

"Anh có đi tìm em nhưng không nghĩ em ở đây, sau đó liền phải đi công tác gấp bên Saudi, anh cũng nói với mẹ là để em ở đây 1 tuần mà"

"Thật xin lỗi Nhất Thiên. Em đã làm sai rồi!"

"Anh hiểu bà xã anh mà, không phải xin lỗi Anh" Anh thông cảm cho cô.

Nghe anh nói cô lại cảm thấy tội lỗi với anh, nước mắt lại chảy ra...

Anh mỉm cười cúi xuống hôn lên đôi môi cô, hôn đến khi hô hấp của 2 người trở lên dồn dập thì anh mới rời, cô nhìn anh rồi đánh vào lồng ngực của anh "Đồ vô lại"

Anh cười rồi nói "Không vô lại thì làm sao dỗ em về với anh đây hả"

Cô cười có chút ngại ngại.

Thế là hai người dẫn nhau vào nhà họ Hạ.

Cô và anh ngồi ở ghế đối diện với bà Hạ

Bà Hạ lên tiếng "À hèm...Đã hết giận chồng con chưa?"

Cô đỏ mặt nhìn bà Hạ nói "Mẹ à!!!"

Bà nghe con gái nói vậy cũng không chọc thêm liền quay sang Nhất Thiên

"Nhất Thiên à ta thấy giao Tuyết Tuyết cho con có vẻ không ổn rồi"

Anh nghe vậy liền khó hiểu

"Lại giữ con gái ta lâu như vậy, ít ra cũng phải để con bé hay về thăm 2 ông bà già này chứ!"

Cô nghe bà nói xong không thể nào không cười được

"Về sau con sẽ đưa cô ấy về nhiều hơn"

"Vậy còn được chứ!"

Cả 3 ngồi nói chuyện tới chập tối thì cô và anh xin phép ra về...

(Vote cho em nhé để còn lấy tinh thần viết truyện nha. Đạo này được các bạn quan tâm tới truyện quá cảm ơn nhé

Thông báo luôn là mỗi ngày mình sẽ post 1 chap nếu không post kịp thì mai mình sẽ post 2 chương luôn nha!!!Cảm ơn cảm ơn)

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Vợ yêu là phải dỗ ngọt (2)

Cả 2 cùng nhau trở về sau một tuần xa cách nơi tổ ấm của cả hai

Vừa vào tới phòng cô đã chạy đi lấy bộ đồ rồi đi tắm

(Tác giả: Nữ chính thích tắm, đừng nói nhiều)

Vừa mở cửa phòng tắm ra cô đã thấy anh nằm dài trên giường đang suy nghĩ điều gì, anh thấy cô đã ra mà vẫn đứng im một chỗ nên ngoắc ngoắc ngón tay ra lệnh cô tới đây, thấy vậy cô liền chui vào giường rồi nằm cạnh anh.

Thấy anh không nói gì cô nhắm mắt lại thì bị anh lên tiếng

"Em nợ anh cái gì nhỉ?"

Cô nghe vậy vẫn không mở mắt nhưng vẫn trả lời anh

"Em mệt rồi, anh cũng ngủ đi mai anh phải đến công ty nữa đấy"

Anh nhìn cô nhưng thấy cô không có phản ứng gì mà vẫn ngủ trong lòng ngực anh, anh nhếch miệng cười rồi sau đó lại phải lật chăn ra đi vào tắm nước lạnh, về sau hay tới mai tính sổ vẫn Chưa muộn thôi để bà xã đại nhân nghỉ ngơi tối nay

(Chương này hơi ngắn vì mình hết ý rồi, các bạn thấy truyện thiếu ý gì thì cmt cho mình biết nhé! Cảm ơn Cảm ơn)

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Dấu hiệu

Anh sau khi tắm xong liền chui vào trong chăn ngủ chung với vợ của mình, nhìn bà xã của hắn đang ngủ trong lòng hắn thì hắn cảm thấy hạnh phúc biết bao. Ngày cô rời khỏi nhà thì hôm đấy anh phải sang Saudi giải quyết một số chuyện gấp, hôm đó anh vừa xuống máy bay thì đã có người báo rằng cô đi về nhà họ Hạ vì anh phải đi giải quyết chuyện bên Saudi nên cũng để cô qua đó chơi cho đỡ buồn khi ở nhà một mình, anh gọi điện thì người giúp việc nghe máy nói cô không mang điện thoại theo, cho người báo rằng anh qua Saudi thì cô cứ ở trong phòng không cho ai vào, mà bà Hạ lại dấu cô làm anh vốn tưởng cô đã hết giận nên sau khi về nước liền đồn tới nhà họ Hạ đón cô về, vừa vào thì bà Hạ đã ra dấu cho anh rằng Hạ Tuyết vẫn đang giận, lúc đó anh mới biết rằng cô giận anh từ hôm anh đi nhưng anh đâu phải là cố tình đi không báo cho cô biết mà là đã báo mà cô không chịu nghe thôi, hazzz anh không sai mà vẫn phải dỗ ngọt cô, bây giờ anh mới biết cô càng ngày càng khó chiều nhaaa.

Nhìn khuôn mặt cô đang anh cảm thấy rất xót xa, anh nuôi cô cả nửa năm trời mới lên được 1 kí mà bây giờ mới có 1 tuần cô đã gầy đi như vậy làm hắn cảm thấy hơi thất vọng về cô vì giận hắn mà giận luôn cả đồ ăn còn không biết chăm sóc bản thân cho mình khi không có anh bên cạnh.

Sáng hôm sau....

"Nè anh dậy che rèm cửa lại cho em đi ông xã!" Cô đang ngủ thì bị ánh sáng ngoài cửa sổ chiếu vào.

"..." Anh không trả lời mà vẫn nhắm mắt ngủ.

Cô thấy anh không trả lời liền mà mắt ra thấy anh chưa tỉnh giấc nên không gọi anh nữa rồi ra khỏi giường và vẫn không quên đắp kín chăn cho anh.

Cô ra kéo rèm thì đã thấy ngoài trời những chiếc lá phong đã sang màu vàng, vậy là sắp bắt đầu vào mùa thu rồi, nhanh thật anh và cô cũng đã kết hôn được gần một năm rồi những ngày tháng vô cùng hạnh phúc của cô và anh.

Đang ngắm phong cảnh mùa thu thì có một cánh tay ôm lấy eo của cô.

"Sao anh không ngủ thêm đi" Cô nhẹ nhàng lên tiếng trước

"Câu này anh hỏi em mới phải" Anh cúi đầu xuống vừa nhìn vừa nói với cô

"Hôm qua em ngủ sớm nên nay dậy sớm thôi" Cô trả lời

"..Anh vẫn im lặng nhìn theo ánh mắt cô ra ngoài cửa sổ

Thấy anh im lặng liền nói "Ông xã à! Thời gian trôi nhanh thật đấy chúng ta đã kết hôn gần được 1 năm rồi nhỉ"

Anh nhếch mép mỉm cười rồi nói "Nếu anh không quên thì có cô gái nào đó hôm đi thử váy cưới được anh khen xinh thì liền đỏ mặt"

Nhắc tới chuyện cũ mặt cô đỏ bừng lên "Hử, anh đừng quên hôm đó là ngày đầu tiên em gặp anh đấy...người gì đâu mà hên hò cũng không có, cầu hôn cũng không có" Cô vừa nói xong thì lăm bầm mấy câu đằng sau.

"Những cái đó anh thấy có thiếu cũng chả sao. Quan trọng là bây giờ chúng ta đang rất hạnh phúc đó thôi "

"..." mặt cô đã hơi cay rồi đấy nhé

Thấy cô không trả lời anh lại nói "Chứ bà xã à! Em thấy anh có cái gì không có hả? Anh làm tròn bổn phận của một người chồng, anh biết chăm sóc cho em, biết bảo vệ em, cho em cái được gọi là hạnh phúc."

Cô lấy tay lau nước mắt rồi nói "Đúng Ông xã của em là 1 người rất tốt"

Anh thấy vợ khen nên trong lòng sung sướng liền hỏi tiếp "Anh rất tốt ở chỗ nào vậy bà xã"

Cô cười rồi nói "À chồng em là một người rất tốt bụng với em nha, biết chăm sóc em, không để em buồn..."

Thấy cô ngưng liền hỏi "Sao nữa"

Cô lại nói tiếp để chiều ý anh" à còn rất nhiều nha... À ông xã rất chiều ý em nè còn rất giàu có nữa nha còn còn hay đi làm về đúng giờ nè..."

Anh ngắt lời cô "Còn về đẹp thì sao?"

Cô quên mất chưa khen anh đẹp liền nói "À ông xã em cực kì đẹp trai nha đi đâu cũng có người dòm qua dòm lại"

Anh nghe cô nói vậy liền bật cười" Haha bà xã à em ghen sao?"

Cô chủ mồm lên rồi đáp "Em đã nói em rất hẹp hòi rồi mà, anh mau rửa mặt rồi xuống ăn sang đi "nói xong cô liền đi ra ngoài, anh đứng trong phòng cười đắc ý vì hôm nay được cô khen nhiều quá.

Thấy anh còn đứng đó cô quay mặt lại nói "Anh mà còn đứng đó thì tới ra ngoài ngủ đi"

Nghe bà xã bắt ngủ ở ngoài anh liền đi ngay vào nhà tắm.

"Anh hôm nay không đi làm sao" cô vừa giúp anh chỉnh lại áo sơ mi vừa nói

"Hôm nay anh nghỉ" Anh nói

"Ừm...xong rồi xuống ăn sáng thôi"

Cô và anh ngồi đối diện nhau

Họ vừa mang đủ đồ ăn sáng ra thì cô lấy thìa gắp một miếng thịt bỏ vào miệng.

"Ọe" cô nhăn mặt chạy vào toilet anh thấy vậy liền chạy theo

Vừa vỗ lưng cho cô vừa nói

"Em sao vậy? Không khỏe ở chỗ nào?"

"Ọe..ọe"

Những tiếng ọe của cô làm anh không khỏi nhăn mặt vì lo lắng cho cô.

Sau khi thỏa mãn cơn ỏi, anh đưa cô ra sofa ngồi để cô dựa vào ngực anh

"Anh đưa em đi khám nhé" Anh dịu dàng nói

"Chắc không sao đâu" Cô lắc đầu rồi nói

"Kêu người chuẩn bị xe" Anh vẫn làm theo ý mình bởi vì sức khỏe của cô đối với anh rất quan trọng.

(Vote bằng ngôi sao xinggg xinggg cho mình nhé?? Thankkk you Thankkk youu)

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Mang thai

Một khi anh đã quyết định thì cô phải nghe theo nên đành đi bệnh viện với anh.

Sau khi cô siêu âm bụng xong thì ra ngồi ghế ở hành lang cùng với anh để chờ kết quả.

Một lúc sau 1 y tá đi tới chỗ 2 người cầm 1 bản xét nghiệm trên tay.

"Có phải cô là Hạ Tuyết" Người y tá lên tiếng

"Là tôi" Cô trả lời

"Chỉ là đang trong thời kì thai nghén nên ăn uống hơi khó về nhà cố tắm bỏ một chút không em bé sẽ gầy, đây là thuốc bổ bệnh viện kê cho cô" Y tá vừa nói vừa đưa cho cô 1 tờ giấy

Cô nhận lấy nó nhưng vẫn không nói

thành lời

Anh liền hỏi "Vợ tôi có thai sao?"

Y tá nghe vậy liền nhủ mầy "Vợ anh đã có thai 2 tháng rồi anh không biết sao? Làm chồng kiểu gì vậy?"

Anh nghe y tá trách móc mình thì trong lòng như lửa đốt nhưng thôi hôm nay có tin vui coi như số cô ta không dễ chết

Y tá thấy đã xong việc của mình nên cũng nói

"không có gì nữa tôi xin phép "

Cô y tá đi được một khúc thì cô với anh quay mặt vào nhau và cùng nở một nụ cười rạng rỡ.

"Bà xã à em đã có thai rồi đó, cảm ơn em nhé, anh sẽ chăm sóc tốt cho em và con" Anh vui mừng nói

Cô cũng rất vui nên đành gạt đầu.

"Em biết mình mang thai từ lúc anh đi Saudi"

"Sao không nói với anh"

"Vì em muốn tạo bất ngờ cho anh nhưng lại bị anh lôi đến bệnh viện nhưng không sao, em cũng có thể kiểm tra sức khỏe cho con...Anh vui không?"

"Anh vui" Anh nói xong liền dành cho cô một cái ôm ấm áp của mùa hạ

Thế là 2 người cùng nhau về nhà với tâm trạng vô cùng hạnh phúc.

Về tới nhà anh đưa cô lên phòng nghỉ ngơi, đợi cô ngủ rồi anh mới đi ra ngoài.

-Trong thư phòng-

"Alo" Anh lên tiếng với tâm trạng vui vẻ

"Ủm con gọi cho ta có việc gì không" Người bắt máy là bà Đàm

"Có tin vui" Anh tiếp tục nói

Bà Đàm nghe vậy trong lòng có hồi hộp chẳng lẽ Hạ Tuyết có thai

"Mau nói đi, đừng dài dòng với mẹ có phải là Tuyết Tuyết..."

"Đúng, cô ấy mang thai rồi" Anh ngắt lời bà

"..."

"mẹ đâu rồi" Anh nheo mắt nói

"Alo" Bà Đàm nói

"Mẹ không sao chứ"

"Thật chứ"

"Là thật"

"Ông ơi Tuyết Tuyết có thai rồiiiiiiii!" Bà Đàm nói rất to làm anh nghe cũng phải lấy làm lạ, chắc là bà đã đi khoe với ông Đàm nên anh cũng ngắt máy rồi gọi cho bà Hạ

"Nhất Thiên hạ con" Bà Hạ lên tiếng

"Vâng là con "Anh trả lời

"Ủm"

"Hạ Tuyết đã mang thai thừa mẹ" Anh vừa nói vừa thể hiện sung sướng trong câu nói của mình

"Con nói là Hạ Tuyết mang thai?" Bà hỏi ngược lại vì quá sốc vì vui

"Vâng"

"Ta chúc mừng con nhé để lúc khác ta gọi nhé bây giờ ta phải đi thông báo cho ba con biết đây, tạm biệt" Bà nói nhanh nói vội rồi tắt máy.

Anh bỏ điện thoại xuống bàn trong đầu thầm nghĩ, bảo bối của cô và anh bây giờ đã được ông bà quan tâm tới nhiều vậy không biết sau này khi sinh ra chắc họ có cướp con của anh về nhà nuôi quá.

Đẹp những chuyện không liên quan sang một bên anh phải làm việc để sau này bảo bối và vợ của anh có cuộc sống thật ấm no.

Ngồi bấm máy được gần 2 tiếng bỗng dưng anh lại muốn vào phòng nhìn vợ nên anh rời khỏi thư phòng xem cô đã dậy chưa.

"Em đã dậy rồi sao" Anh vừa nói vừa tới bên giường ngồi

"Hazz. Em đã ngủ từ lúc 10h sáng rồi đây. Anh muốn em trở thành heo à" Cô dụi mắt nói

"Heo sao? Em thành heo thì dễ thương lắm đó" Anh đùa với cô

"Hừm không thèm nói với anh nữa" Cô nói vậy nhưng đầu thì đang ngả về phía ngực của anh

"Vừa ngủ dậy em đã buồn ngủ rồi sao" Anh hỏi

"Đạo này em hay buồn ngủ lắm nhưng đang ngủ nghĩ đến cảnh tượng một con heo nằm ở giường ngủ em lại phải mở mắt ra" cô vừa nói vừa tỏ ra vẻ đáng thương

Anh thấy vậy liền nhéo má cô "Em đang mang thai thì phải ngủ nhiều mới tốt cho bảo bối"

Cô ngoảnh cổ lên nhìn anh rồi nói "Rốt cuộc anh đang quan tâm tới em hay con vậy"

Anh nghe vậy thì mỉm cười " Anh quan tâm cả em và con "

Nghe thấy anh nói vậy cô lấy tay xoa lên phần bụng của mình

"Anh muốn bảo bối là trai hay gái?"

"Trai cũng được mà gái cũng được. Anh không quan trọng điều đó bởi vì anh đã rất vui khi có chúng bên cạnh chúng ta"

"Em cũng nghĩ vậy" Cô nói nhẹ nhàng

"Nhưng mà ông xã à! Em buồn ngủ nữa rồi"

"Vậy em ngủ đi Chứ" Anh nhẹ giọng

"Em ngủ nhiều sẽ béo lắm đó, lúc đó anh còn yêu em không?"

"Vẫn yêu, mãi mãi yêu em"

Thời gian trôi quaaaa thật nhanh nhaoáng một cái em gái Hạ Tuyết đã mang thai được 8 tháng rồi. Từ lúc cô mang thai tháng thứ 5 thì bà Đàm đã chuyển tới sống chung với cô và anh để chăm sóc cho cô và cháu gái bảo bối của bà, mang thai đến tháng thứ 8 thì bụng cô đã to ra rất nhiều nhưng dáng của cô khá cao nên khi mang thai không bị xệ xệ như những người khác.

"Ting...ting...ting" Tiếng chuông điện thoại của Hạ Tuyết vang lên nhưng không ai bắt máy mà người gọi thì vẫn cứ gọi làm Hạ Tuyết đang ngủ phải tỉnh giấc.

"Alo" Cô nói với giọng buồn ngủ

"Em đang ngủ sao?" Thì ra là ông xã của cô gọi

"Ủm anh gọi cho em có gì không?" Cô hỏi

"Không có gì chỉ là nhớ em thôi" Anh vừa nói vừa cười

"Nhớ gì mà nhớ. Anh làm việc đi"

"Không muốn nói chuyện với anh sao?"

Nghe vợ nói vậy trong lòng anh có chút buồn

"Ayda thật sự là em cũng muốn nói chuyện với anh nhưng mà mấy ngày nay anh cứ đi theo em suốt ngày còn chuyện đâu mà nói chứ" Cô nói

"Ừm" Anh tỏ ra giận dỗi

"Ôi ông xã của tôi ơi! Tôi về nhà chúng ta nói chuyện nhé!" Cô vừa nói vừa lấy tay che cái miệng đang ngáp ngủ của mình

"Ừm, vậy anh tắt máy nhé. Ngủ ngon" Nghe bà xã nói vậy trong lòng anh thoải mái nên đành thỏa hiệp tối về nói chuyện với cô

Cô bỏ điện thoại lên bàn rồi nhắm mắt lại ngủ. Từ lúc hết bị ghen bà Đàm và bà Hạ suốt ngày tâm bỗ cho cô các loại đồ ăn mà trong đồ ăn lại kích thích ngủ ngon giấc nên cô sau khi ăn xong lại đi ngủ, còn chồng cô thì rảnh rỗi việc công ty không lo, ăn rồi cứ bám theo cô nhưng cô lại không thấy phiền cho lắm chỉ cảm thấy vô cùng hạnh phúc vì trong thời kì mang thai đầu óc cô khá căng thẳng mà hay được anh ở nhà nói chuyện cùng cô lại cảm thấy thoải mái và đỡ căng thẳng hơn.

Ngày trước khi chưa lấy vợ thì anh toàn làm việc tới đêm hoặc là qua sông bạc của anh quan sát tới tận sáng nhưng đến khi lấy vợ anh đã về sớm hơn rất nhiều và bây giờ khi cô mang thai nên anh lại về sớm hơn nữa và hôm nay cũng không ngoại lệ.

Anh vừa về đến nhà đã cởi áo vest sang một bên rồi đi lên phòng.

"Cạch" Anh mở cửa nên gây ra tiếng động nhưng cô vẫn ngủ một cách ngon lành

Anh đi tới bên giường ngồi xuống vuốt nhẹ tóc cô làm tỉnh giấc

"Ừm, anh về rồi sao?" Cô hỏi

"Chúng ta đi mua đồ cho bảo bối nhé"

(Aidaa truyện của tui chỉ có sủng thôi nhé vì đầu óc tui không phong phú để nghĩ ra được mấy cái máu tanh chém nhau gì đó đâu. Nếu các bạn thấy truyện nhạt nhẽo thì comment cho mình thêm ý kiến nhé! Thank youuuuu)

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Mang thai (2)

2 người cùng nhau tới trung tâm mua sắm. Cô và anh đi chung với nhau khiến nhiều đôi mắt phải tỏ ra ngưỡng mộ:))) Cô mặc một chiếc đầm bà bầu qua đầu gối còn anh vẫn lịch lãm như mọi khi với bộ đồ vest và đôi mắt kính đen để không tạo sự chú ý cho mọi người biết là Đàm Tổng

Đi vào dãy chọn đồ em bé anh và cô cùng chọn đồ

"Ông xã à, nhìn dáng vẻ của em bây giờ rất xấu xí phải không?"

Anh nghe vậy liền nhủ mày "Ai nói em xấu xí hả"

Cô chủ môi lên nói " Anh đừng có như vậy, ai mang thai đều rất xấu xí"

Anh nói " Anh bảo em đẹp là em đẹp, ai nói em xấu anh liền đi rút lưỡi họ"

Cô lấy bình sữa trẻ em bỏ vào xe "Hừm anh đừng ngồi đó mà nhìn bộ em"

"Vậy anh nói sự thật nhé" Anh nói

Cô nghe vậy đôi mắt liền sáng lên rồi gạt đầu "Mau nhận xét dáng vẻ em lúc này đi"

Anh gãi gãi đầu rồi nói " Ừm thì em mang thai lên có béo ra một chút nhưng béo cũng chả sao cả anh nhìn vẫn thấy em vẫn rất quyến rũ anh đó nha" Anh vừa nói vừa liếc sang đôi ngực của cô

Aiyaaa sinh tới tháng thứ 8 ngực cô to ra rất nhiều, anh nói như vậy làm cô đỏ hết cả mặt, cô đánh bốp vào vai anh một cái

"Cái cái đồ vô lại" Cô đỏ mặt nói áp a áp ứng

Anh bị vợ nhìn thấu rõ tâm tư liền cười "Bà xã à, anh cảm thấy từ lúc em mang thai cứ như quyền rũ anh vậy"

Cô đỏ hâymt cả mặt vừa ngại vừa tức

"Đàm Nhất Thiên" Cô nghiêng răng nói

Thấy vợ có vẻ tức giận thì anh dừng lại không chọc nữa nhanh chân ôm cô nói "Anh không giận với em nữa được không"

Cô hất tay anh ra rồi tự đi một mình

" Bà xã à.. Em đi chậm thôi lỡ bảo bối của anh bị gì thì sao" Thấy cô đi anh liền chạy theo.

Nghe anh nói vậy cô đi chậm lại một chút nhưng vẫn không thèm nhìn anh.

Anh vòng tay qua bụng cô vừa đi vừa đỡ.

Một lúc sau anh nói "Giận anh sao?"

"Không" cô nặng nề đáp

"Sao không nói chuyện với anh" Anh nói

"Tại anh cứ chọc em thôi" Cô vẫn dùng cái giọng nặng nề đó nói với anh.

Anh cười khuấy một cái, đúng là phụ nữ đang mang thai không thể nói lý, tính tình của họ rất kì lạ, động 1 tí có thể giận, động 1 tí có thể buồn, thôi thì anh cũng xin rút lui làm hòa vậy "Là anh sai, anh xin lỗi mà" Anh dùng giọng điệu nói với cô làm những người đứng gần cũng phải nể phục không biết người đàn ông này thế nào mà lại để cô vợ đề đầu cười cổ như vậy.

"Biết hối lỗi, vậy còn được" Cô vừa nói vừa cười với anh.

Nhìn bà xã hết giận, anh nhếch môi cười xem ra phụ nữ khi mang thai nhất định là không được dùng lý, phải chiều chuộng họ.

Ra đến quầy tính tiền, cô lật từng món đồ lên xem còn thiếu gì không rồi mới thanh toán.

Đến lượt 2 người, anh đưa thẻ vàng ra cho nhân viên thanh toán.

"Vui lòng quý khách gỡ mắt kính để kiểm tra" Cô nhân viên lên tiếng

Anh nghe vậy cũng gỡ mắt kính xuống. Vừa gỡ mắt kính ra thì các lời nói của mọi người vang lên

"Kia là Đàm Nhất Thiên

Tổng giám đốc của Đàm thị sao?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Mang thai (3)

Kia là vợ kia, nhìn hạnh phúc quá nhỉ, mang thai còn được Đàm tổng đưa đi mua đồ cho con.

Nhìn kia nhìn kia là Đàm tổng đầy người vừa đẹp trai giàu có lại còn có máu đậm lão đại trong bóng tối nay lại đưa vợ đi mua đồ, đúng là không còn phần nào để chê"

Sau khi thanh toán xong, anh đưa đồ cho Phong Đức đang đứng ngoài cổng chờ.

Cô lấy tay xoa nhẹ thái dương

Anh thấy vậy liền hỏi " Không khỏe sao?"

Cô thở dài 1 tiếng "Haizz người như anh đi đến đâu cũng có người dòm ngó làm em đau cả đầu"

Anh mỉm cười nhưng không nói gì hết đồng nghĩa là anh đã quen với điều đó.

Cô nhìn anh nói " Nhưng em cảm thấy rằng em thật hạnh phúc đó nha, bao nhiêu người phụ nữ mang thai mong muốn được chồng mình thương yêu chăm sóc rồi đưa họ đi mua đồ cho con cũng chả được"

"Thật vậy sao? Anh chỉ làm được nhiều đó thôi sao" Anh nói

"Thật đó! Anh biết quan tâm chăm sóc cho em nữa, còn biết tạo tâm lý tốt cho em lúc đang mang thai. Thật sự anh là một người chồng tốt vô cùng" Cô vừa nói tay đi tìm bàn tay anh rồi nắm chặt lấy

Anh cảm nhận được sự hạnh phúc của cô, anh biết cô là một người hiểu chuyện những điều anh làm đôi khi cô cáu gắt là do cơ thể khó chịu nên anh cũng không để bụng vì anh biết vợ của anh là một cô gái hiểu anh hơn ai hết.

Từ trung tâm mua sắm về đến nhà cũng mất khoảng nửa tiếng do kẹt xe nên khi về đến nhà đã là 3 giờ chiều.

Cô cùng anh bước vào nhà, đồ đạc thì để người giúp việc mang lên.

"Mẹ...Ba con vừa về tới" Hạ Tuyết lên tiếng.

"Sao ba lại ở đây?" Nhất Thiên dịu cô xuống ghế rồi hỏi ông Đàm

"Ta ở nhà buồn chán quá! Mẹ con đi ta cũng chán nên quyết định tới đây sống chung với 2 đứa đến khi nào mẹ con Về" Ông Đàm giọng khàn khàn lên tiếng

"Vây cũng được, con đưa Tuyết Tuyết lên phòng" Anh lạnh lùng nói

"Nhất Thiên, ba vừa tới em còn chưa nói chuyện với ba mà" Hạ Tuyết vội vàng nói với Đàm Nhất Thiên

Bà Đàm lúc này mới lên tiếng "Con về phòng nghỉ đi, tôi nói chuyện cũng được, để ta nói với lão già này một chút"

Ông Đàm nghe vợ nói vậy cũng thuận theo "Tuyết Tuyết con dâu à tối chúng ta có thể nói chuyện được. Sức khỏe quan trọng nhất, đừng để cháu ba mệt lên nghỉ ngơi đi"

Bị ông bà Đàm nói vậy cô cũng đành theo Nhất Thiên về phòng.

Anh dịu cô xuống giường cho cô tựa lưng vào gối mềm

"Thấy mệt ở đâu không?" Anh hỏi cô

"Chân em hơi tê nằm một chút là đỡ" Cô gật đầu nói, đây là lần đầu tiên từ khi mang thai bị tê chân nên cô cũng hơi khó chịu

Anh nghe vậy liền ngồi xổm xuống rồi vén tà váy bà bầu lên rồi bắt đầu xoa bóp ở bắp chân cho cô, được một lúc anh ngẩng đầu lên

"Đã đỡ hơn chưa?" Anh nhẹ nhàng hỏi

Cô gật đầu.

Anh đứng lên rồi ngồi đối diện trên giường với cô

"Sao vậy, còn chỗ nào không thoải mái"

Cô lắc đầu rồi mở miệng " em không ngờ anh có thể giúp em làm chuyện như vậy"

Nghe cô nói vậy anh khẽ nhủ mà " Ý của bà xã là sao?"

"Bàn tay của anh hàng ngày cầm bút lên kí là ra cả hàng tỷ đồng, hôm nay anh có thể dùng bàn tay này để xoa bóp chân cho em, anh thật sự làm em rất cảm động" Cô vừa nói thì nước mắt có vài giọt chảy ra.

Anh xoa đầu cô rồi nói "Ngốc ạ. Nếu em cảm động thì sau này mỗi khi đau chân, anh đều giúp em xoa bóp"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15: Đàm tổng đi xe rồing

"Nhất Thiên bụng em đau quá" Cô vừa nói vừa lấy tay đẩy đẩy vào anh.

Từ khi cô mang thai tới lúc gần sinh, anh lúc ngủ cũng phải canh cô nên cô nói nhẹ một cái anh đã tỉnh giấc

Nghe bà xã nói đau bụng anh vực ngay dậy

"Bà xã, sao sao vậy???" Em em muốn sinh sao" Anh luống cuống chân tay, Đàm tổng bày mưu tính kế trên thương trường đủ cách như vậy mà bây giờ vợ sắp sinh hần như là người chạy chiếc xe rồing

Mồ hôi cô liên tục chảy ra "Đưa em đi bệnh viện.."

Anh giữ bình tĩnh trong giây lát rồi bế cô đi thẳng xuống nhà rồi kêu tài xế đưa đi bệnh viện.

Vừa tới nơi anh đã gọi bác sĩ đưa cô vào phòng sinh nhưng bác sĩ chỉ đưa cô vào rồi lại đưa cô ra

"Bà xã em vẫn chưa sinh sao" Anh thấy vợ đi ra ngoài liền chạy tới đỡ rồi đưa cô vào ghế ngồi

Anh lấy khăn giấy lau lên những giọt mồ hôi trên trán của cô.

"Em vẫn ổn chứ, bình tĩnh nào bà xã" Anh vừa nói vừa ổn định tâm lí cho cô rồi ôm cô vào lòng.

Hần muốn nói chuyện với cô nhiều hơn để cô quên đi sự đau đớn ở bụng dưới nhưng đầu hần lại chả có từ gì để động viên cô.

"Đưa em đi bộ vào dòng nhé, như vậy sẽ dễ sinh hơn" Anh dịu dàng nói

Cô gật đầu để anh đỡ mình đi bộ.

Đi được 2 dòng thì mồ hôi cô chảy ra càng nhiều, bụng đau thắt lại.

"Anh đưa em vào phòng sinh" Thấy hiện tượng của cô, anh vừa nói vừa bế cô đi thẳng tới phòng sinh.

Cô được đưa vào phòng sinh, mồ hôi chảy ra cộng thêm nước mắt vì quá đau làm lòng anh đau như cắt, hai tay đan nhau vẫn không rời đến khi bác sĩ lên tiếng

"Đàm tổng, Đàm phu nhân đã đến lúc sinh"

Anh vẫn không lên tiếng chỉ hôn nhẹ lên trán cô " Cố lên nhé bà xã "

Nói xong anh đặt tay cô lên nệm rồi đi ra tới cửa hần quay đầu lại nói với bác sĩ "Nếu như cô ấy xảy ra điều gì thì trách tôi" Hần đi nhưng vẫn buông một lời cảnh cáo lại cho vị bác sĩ

"Đàm tổng yên tâm" Đi sinh thôi mà hần cứ làm như là giải phẫu chỉ có 1% sống thôi ấy, ca sinh này cũng giống như những ca sinh khác nhưng bị lời cảnh cáo của hần bọn họ cứ vã mồ hôi hột ra trong lúc đỡ sinh.

Trong lúc này ông bà Đàm và ông bà Hạ mới hốt hả chạy vào thì thấy Đàm Nhất Thiên không ngừng dùng đôi chân dài của mình đi qua đi lại ngay phòng cấp cứu.

"Đã vào sinh chưa?" Bọn họ đồng thanh lên tiếng

"Đã vào được 15 phút rồi" Giọng như băng của anh vang lên

2 tiếng trôi qua bọn họ thì ngồi ở ghêz còn anh thì cứ đi qua đi lại làm ông Đàm phát bực " Nhất Thiên con bị làm sao vậy. Tuyết Tuyết sinh con trong đó cũng làm ta nặng nề, bây giờ con cứ đi qua đi lại làm ta bực quá"

" Chuyện của con ba không phải lo" Vẫn là cái giọng băng lạnh lùng đáp trả

Ông Đàm cũng thua con trai nên đành hừm một tiếng coi như chịu thua

Khoảng chừng 5 phút sau thì phòng sinh có 1 tiếng trẻ con vang lên

"Oa oa oa"

Nét mặt tối sầm của Nhất Thiên đột nhiên sáng lên

Mấy lão già không ngừng lên tiếng

" Sinh rồi sinh rồi"

"Gia đình cô Hạ Tuyết" Y tá bế một đứa bé ra nói.

"Là tôi" Anh vừa nói vừa đi tới đưa tay ôm bảo bối của hắn vào lòng.

"Cô ấy đâu rồi?" Anh vừa ôm bảo bối vào lòng thì hỏi cô ngay.

"Đám phu nhân sinh xong thì xỉu nên đã được chuyển đến phòng VIP thừa ngài" Y tá nói xong liền rời đi

Sinh xong là gần sáng nên các ông bà quần quít với cháu được gần 1 tiếng thì bị anh đuổi về.

Anh đang đứng nhìn bảo bối trong nôi thì sải chân đi tới bên giường cúi đầu xuống hôn nhẹ lên trán cô.

Cảm nhận như ai đó hôn mình cô từ từ mở mắt ra

Thấy cô mở mắt anh khẽ mỉm cười

"Uống nước nhé" Anh đọc sách được biết thì phụ nữ sau khi sinh xong thì rất khát nước nên sau khi tỉnh dậy anh liền hỏi cô

Cô gật đầu, anh đỡ cô dậy để cô tựa vào ngực mình sau đó mới đưa nước lên cho cô uống.

Uống xong liền bỏ ly ra rồi ôm cô vào lòng " Cảm ơn em nhé bà xã!" Anh dịu dàng nói

Cô mỉm cười "Đây là nghĩa vụ của một vợ mà"

Lại hôn nhẹ lên trán cô

"Muốn nhìn con không?"

Cô nghe vậy liền đồng ý " Được "

Anh đi tới nôi bế đứa bé lên rồi đưa tới cho cô.

Được ôm con gái vào lòng, cô cảm thấy hạnh phúc biết bao...

"Anh muốn đặt tên cho con là gì?" Cô nhẹ nhàng lên tiếng.

"Ừmm, em đặt đi" Anh yêu thương bà xã nên muốn cô đặt tên cho con

"Nhưng em không biết đặt tên gì hay.." Cô vừa nói vừa cầm bàn tay nhỏ của con gái lắc qua lắc lại

" Đám Uyển Nhã được không?" Anh nhìn con gái rồi nói

" Được...Uyển Nhã của ba mẹ " Cô dựa vào lồng ngực ấm áp của anh rồi khẽ nói

Thời gian lại trôi qua cuối cùng Đám Uyển Nhã cũng đã được 1 tuổi. Đám Nhất Thiên lại yêu thương chiều chuộng đứa con gái đầu lòng này hết mực, hắn đi đâu có thể cho con gái hắn đi thì hắn sẽ cho đi, hôm nay cũng không phải là ngoại lệ, bản thân hắn mang con gái theo một phần cũng muốn cho bà xã đại nhân nghỉ ngơi, 1 phần thì lại muốn khoe với thiên hạ rằng hắn có 1 đứa con gái vô cùng đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiêu Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Nòng nọc nhỏ của ba đâu?

3 năm sau.

"Bảo bối à. Lại đây mẹ lau mặt cho" người phụ nữ lên tiếng chính là Hạ Tuyết.

Sống chung với nhau 4 năm, Hạ Tuyết đã trở thành một người vợ, một người con dâu và một người mẹ vô cùng tốt.

Uyển Nhã càng lớn lại càng giống Đàm Nhất Thiên làm cô có vài phần trong lòng tổn thương vì cô mang thai con cả 9 tháng 10 ngày như vậy mà con lại chỉ có mỗi đôi mắt là giống cô.

"Mẹ, mẹ!!" Một giọng nót nót truyền tới rồi nhào thẳng vào lòng Hạ Tuyết

"Lần sau mà chạy nhanh vậy mẹ sẽ đánh đòn con đấy nhé" Hạ Tuyết nghiêm khắc dạy con gái

Uyển Nhã biết lỗi liền ngẩng mặt lên hôn vào má cô một cái rồi tươi cười nhìn cô " Con biết lỗi rồi mà mẹ"

"Hừm! Con và ba con về ở với nhau đi" Hạ Tuyết quay mặt giả bộ giận dỗi với con gái.

Uyển Nhã cong môi lên rồi hôn một cái vào môi cô làm cô không thể nào không mỉm cười với bảo bối của mình.

Ở một nơi khác trong một phòng làm việc to lớn và chỉ có tiếng bấm máy tính của Đàm Nhất Thiên.

Lúc làm việc anh luôn nghiêm túc tới đáng kể.

Đang lúc bắt máy tính thù có một cảm giác làm anh rất nhớ nhưng liền liếc qua đồng hồ đeo tay thì ra là đã 4 giờ rồi, anh nhếch môi cười rồi tắt máy tính, cầm chiếc áo vest rồi đi thẳng xuống tầng gửi xe về với bà xã và con gái của anh!

Vừa về tới nhà thì âm thanh nhỏ của bảo bối đã vang loạn nhà.

"Mẹ mẹ mẹ, sao ba chưa về! Hay mẹ đưa con tới cty ba đi mẹ" Giọng nói của Uyển Nhã vang lên

"..." Hạ Tuyết vẫn im lặng, tay vẫn phụ người giúp việc chiên thịt

"Mẹ!!!!" Uyển Nhã hằm mặt xuống quay ra phòng khách thì thấy ba ba mình đã trở về

Thấy ba về gương mặt nhỏ nhắn liền vui như Tết rồi chạy vào lòng anh.

"Bảo bối nhớ ba không?" Anh vừa nói cũng không quên hôn nhẹ vào má của bảo bối.

"Sao ba lại về trễ vậy chứ! Làm con phải đứng đợi ba hay là ba đi đâu hả" Uyển Nhã ôm vai anh nói

Anh liền nheo mắt một chút trong lòng thầm nghĩ, ôi bà cụ non này nói anh đi đâu là đi đâu chứ? Chỉ là tắc đường một chút nên về trễ có 10 phút thôi mà. Để bà xã đại nhân hấn mà nghe được lại toi cả cha lẫn con

Nghe được tiếng ông xã Hạ Tuyết liền đi ra " Anh đã trở về, hôm nay có mệt không?" Cô nở nụ cười chào đón anh

"Thấy bà xã thì đã hết mệt rồi" Anh hôn nhẹ lên trán cô

"Chỉ được cái dẻo mồm" Liếc anh rồi liền nói

"Bảo bối ba vừa đi làm về mau xuống đi không ba lại mệt" Cô nói với con gái

Uyển Nhã cứng đầu chỉ lắc đầu còn tay vẫn nắm chặt áo vest anh để cô không kéo được bé xuống.

Cơm nước xong xuôi, tắm rửa sạch sẽ

Nhà 3 người nằm trong phòng ngủ

Anh gối lên đùi cô coi TV còn Uyển Nhã thì chơi búp bê babea của ông nội hôm qua vừa đi công tác về mua cho bé.

Uyển Nhã đang chơi đồ chơi thì lại cất đồ chơi vào tủ rồi chạy nhào vào bên anh.

Anh nhìn con gái một cái rồi lại nhìn lên TV.

Cô bé thấy ba không nói gì liền lục lọi đằng trước đằng sau cơ thể anh lên làm anh cũng hơi tức một chút nhưng anh và cô cũng không nói gì để xem bảo bối của mình đang tìm thứ gì.

" Oaaaaa... Sao ba không có" Uyển Nhã tủi thân khóc lớn

Thấy con gái khóc anh liền kéo bé vào lòng rồi hỏi "Sao vậy bảo bối? Con không có thứ gì?"

Hạ Tuyết im lặng coi TV để cho cha con họ tự dỡ nhau.

"Sao ba không có nòng nọc nhỏ. Ba dẫu nòng nọc nhỏ đi đâu rồi oaa" nói đến câu cuối Uyên Nhã lại khóc lớn

Câu nói của bảo bối làm vợ chồng họ Đàm phải nhủ mày lại.....

[Góc ngoài lề tí xiu]

Đầu tiên thì xin cảm ơn mọi người đã theo dõi truyện của TuDDu699 trong thời gian vừa qua nhé! Đạo này không update truyện bởi vì mình bận leo rank các bạn ạ. Viết truyện cũng chỉ là sở thích của mình thôi và mình cũng còn nhiều sở thích khác như là chơi game nên mọi người thông cảm cho mình nhé!!!

Cảm ơn và cảm ơn!!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Nòng nọc nhỏ của ba (2)

Đàm Nhất Thiên đen mặt lại nhìn vợ yêu.

Cô lấy tay bóp bóp trán không nói gì để anh tự giải quyết

Anh nhìn con gái khóc trong lòng loay hoay một hồi rồi nói "Uyển Uyển bảo bối con tìm nòng nọc nhỏ sao? Ai kêu con tìm vậy?"

Uyển Nhã nghe vậy liền thút tha thút thít nói "Sáng nay ở trên lớp, Nam Thiên nói rằng con được sinh ra từ nòng nọc nhỏ nhưng ba không có.."

Hạ Tuyết chen vào "con là được sinh ra từ bụng mẹ mà bảo bảo"

"Đúng vậy" Anh nhanh trả lời theo vợ

"Không phải mà!!!! Con được sinh ra từ nòng nọc nhỏ mà ba không có, chắc là Uyên Nhã bị nhặt từ thùng rác về rồi oa oa oa....."

"Nè bảo bối à!!" Cô đành phải dỗ dành con gái

"con thử ngày mai lên bảo bạn con cho xem nòng nọc nhỏ coi

như thế nào" Anh nói

"Vâng ạ!" Nghe ba nói vậy Uyên Nhã liền có hứng thú.

"...." Cô cạ lời với 2 cha con nhà này.

Anh nghe vậy coi như giải quyết xong chuyện liền quay lại coi TV nhưng con gái nhỏ của anh vẫn chưa xong chuyện

"Nhưng ba ơi!" Giọng ngọt ngào nịnh nọt của con gái vang lên làm cô với anh lại phải quay mặt lại

"Hử" Anh nói

"Con muốn có em trai, ba sinh cho con em trai nhé" Giọng nhỏ lại vang lên.

"Ủm ừm, một mình ba không thể sinh em bé được" Anh nói với con gái nhẹ nhàng nhưng trong lòng cũng vui sướng không ít phần vì câu nói của bé

Mắt Uyên Nha còn một ít nước mắt, đôi mắt long lanh nhìn anh coi như câu hỏi ai mới có thể giúp ba sinh em bé

Anh chậm rãi nói nhưng mắt vẫn nhìn qua Hạ Tuyết "Phải xem mẹ con có đồng ý không mới được"

Uyển Nha nghe xong liền quay mặt sang hỏi Hạ Tuyết

"Con muốn em trai "

"Khụ khụ!!!! Con còn nhỏ nếu bây giờ mẹ sinh em bé con sẽ phải chịu thiệt đó" Cô ho vài cái rồi nghĩ ra câu trả lời

"Con vẫn muốn có em trai mà" Cô bé vẫn cứng đầu đòi em trai bằng được

"Mẹ sẽ suy nghĩ thêm" Cô nói xong liền nằm xuống cạnh anh.

"Con yêu mẹ" Cô bé nhào người lên hôn mami chụt một cái

Cô không nói gì còn anh lại ôm con gái vào lòng tỏ vẻ vui sướng.

Đêm nay Uyên Nhã muốn ngủ lại phòng của ba mẹ nhưng cô và anh không phản đối nên cả nhà 3 người ngủ chung

Sáng hôm sau Hạ Tuyết đứng trước chiếc giường king size quá lớn

"Hai người có dậy hay không" Hạ Tuyết đứng trước giường nói 2 cha con nhà họ

Cô không biết đã gọi họ tới bao nhiêu lần rồi!

Anh cuối cùng cũng mở mắt ra tỏ vẻ thiếu ngủ. Sáng sớm đã bị bà xã quát quá thật hơi thê thảm. Cũng bởi vì chiều ý Uyên Nhã nên hôm qua con bé cứ hỏi đi hỏi lại chuyện ba làm sao có con, mai ba cho người vớt hết cá ở hồ ra cho con để nòng nọc nhỏ nha, ba phải kêu mẹ giúp đẻ sinh em trai cho con đó.....Cả đêm bị con gái dày vò hỏi đi hỏi lại làm anh cũng tỉnh cả ngủ, tới lúc buồn ngủ thì bị con gái kêu là mắc vệ sinh và làm anh tỉnh cả ngủ. Tới 4h sáng anh mới nhắm mắt lại được.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiêu Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Ba có phải là người không vậy?

Tình dậy thì đã bị bà xã quát cho một trận làm anh hôm nay đến công ty với tâm trạng buồn bực.

Khó các nhân viên hôm nay, dù làm sai hay làm đúng cũng bị anh tạt cho cả xô nước lạnh, cả công ty cứ như bị đóng băng từ tầng cao nhất xuống tầng trệt.

"Đàm Tổng có giấy tờ cần ngài xem qua" Một nhân viên ở bộ phận PR bước vào, tay hắn ta cầm tài liệu mà run bần bật lên.

"Mang qua đây" Anh dùng giọng lãnh khốc lên tiếng

"Dạ dạ....." Hắn vâng dạ rồi rít rồi đưa tới

"Giấy tờ như vậy mà các người cũng phải đưa lên đây, nuôi các người trong công ty là để hít máy lạnh sao? MANG ra!!!" Anh vừa nhìn vào văn kiện đã quát lớn

Nhân viên thấy vậy hoảng sợ liền cầm nhanh cầm chóng chạy vụt ra ngoài.

Mỗi lần ai vào phòng của hắn chắc lúc đi ra mồ hôi cũng ướt cả áo sơ mi

Khoảng chừng 30 phút sau thì có Phong Đức bước vào.

"Đàm Tổng, tối nay có cuộc bàn giao về lô vũ khí bên Châu Á "

Phong Đức nói

"Mấy giờ?" Anh vẫn dùng giọng lãnh khốc lên nói

"7 giờ tối nay thưa ngài"

"Ừm, còn gì không?"

"Không thưa ngài. Tôi xin phép đi trước" Nói xong Phong Đức đi thẳng ra ngoài.

Lí lịch của Phong Đức

Là con trai duy nhất của Phong Gia cũng có thể lực bên kinh doanh

Phong Đức bằng tuổi với Đàm Nhất Thiên và là người anh em tốt của anh trong thế giới hắc đạo. Ngoài ra cũng là giám đốc của Đàm Thị

Về đẹp. Cao to, đẹp trai

Còn bỏ thì chưa có, vẫn chưa tìm được trái tim mình muốn.

Sau một ngày làm việc thì cũng đã đến giờ tan tầm, Đàm Nhất Thiên lại cầm áo vest rồi về nhà với 2 người đang đợi ở nhà.

Anh lái xe chậm chậm vào trong sân thì đã thấy bảo bối của hắn đang đứng cạnh hồ cá và đang gù đây

Còn vợ yêu thì ngồi trên ghế gỗ đọc chăm chú cuốn sách gì đó.

Tiểu Uyên Uyên đang mức cá ra thì nghe tiếng đóng cửa xe quay ra đã thấy ba ba bước vào chỗ mình

Thấy vậy liền nhào vào lòng ngực của anh

"Ba về" Cô bé hôn vào má anh một cái

"Hôm nay đi học có vui không?" Anh hỏi con gái

"Con rất vui đó ba. Tối nay ba lại kể chuyện cho con nghe nhé!" Cô bé nũng nịu nói

"À ờm... Chắc kể xong thì ba cũng bị cuốn gói ra khỏi phòng quá con gái à!!Hiazzz" Nói xong anh thở dài

Muốn làm con gái vui thì bà xã sẽ quát còn làm bà xã vui thì con gái lại giận dỗi. Đúng là khổ anh quá đi thôi

"Vậy cũng được nhưng ba phải sinh em trai cho con đây nhé" Cô bé nói

Anh nghe con gái nói vậy thì cười càn lớn nhưng không trả lời.

Hạ Tuyết đang đọc sách nghe tiếng con gái nói vậy liền bỏ sách xuống.

Anh bế con lại ngồi vô ghế cô đang ngồi.

"Anh đã trở về" Cô nói rồi nở nụ cười nhẹ.

"Ừm. Tối nay anh có cuộc xã giao không ở nhà với 2 người được" Anh nói

"Ừm. Uống ít rượu thôi đây...." Cô dặn dò anh

"Con đi với ba nữa" Cô đang nói thì Uyên Nhã chen vào.

"Không được" Cô lên tiếng ngăn cản.

Hai cha con họ đi hết thì ai ở nhà với cô. Tính để cô buồn chán chết à?

"Con không được đi, ở nhà với mẹ" Anh nghiêm giọng nói với con gái

Cô bé nghe được ba đã nói như vậy rồi nên cũng không đòi theo nữa vì trước gì nếu có tham gia dự tiệc hay bàn tán công việc gì thì anh đều cho công chúa bé bỏng của anh đi còn về phần Hạ Tuyết cô không thích đám đông nên lâu lâu mới tham gia, Uyên Nhã thì lại yêu thích thể giới bên ngoài lúc nào cũng muốn được cùng ba đi dự tiệc. Hôm nay vì cô không muốn cho bé đi nên anh cũng làm theo ý của vợ nếu không anh cũng cho cô con gái này theo.

Cô trong phòng chỉnh lại trang phục cho anh xong rồi cô cũng tiễn anh xuống thì cô và anh lại thấy cô con gái đang ngồi mặt nhăm chán lẫn lộn trên sofa.

Cô thấy vậy liền nói thầm vào tai anh

"Mau đi đi, em sẽ xử lý con nhóc này"

Anh nghe xong cũng không nỡ bỏ lại cô con gái ở nhà nhưng vẫn nên bước đi thì hơn ở.

Uyên Nhã tò về khuôn mặt như vậy í là muốn đi nhưng không được đi đang giận dỗi baba đây mà không được ba quan tâm tới một câu cũng không nói với mình, lúc anh bước gần tới cửa thì...

"Ba còn có là người không vậy?" Uyên Nhã nói xong liền meo mào khóc

Cô nghe xong thì đơ cả người còn anh nghe vậy thì vội bước lại chỗ con gái.

"Aydaa tiểu bảo bối đừng khóc mà đừng khóc" Vừa nói vừa ôm con gái vào lòng chỉ có Hạ Tuyết và Uyên Nhã là 2 người con gái khi khóc khiến anh đau lòng nhất, duy nhất một mẹ một con này mới làm tim anh như tan nát.

"Oa oa con ghét ba, ba đi ra đi, oaa oa ba không cho con đi, chắc chắn là ba nhặt con từ bãi rác về nên bây giờ mới không cần con oa oa "Bé tuôn ra một tràng dài rồi khóc tiếp

"Được rồi đừng khóc nữa mà, ba cho con đi nhé!" Anh dỗ dành con gái

Bé nghe ba nói vậy coi như là kế hoạch thành công liền dúi đầu vào ngực anh toe toét cười.

Hạ Tuyết nhìn bé thu phục ba nó như vậy cô cũng chẹp một cái rồi nói

"Lại đây "

Tường mẹ bắt ở nhà nên nghe xong kiến quyết không chạy ra với mẹ

"Có định đi tìm váy để mặc không hả?" Cô nói lại lần 2

Cô bé nghe vậy cũng từ từ đi ra khỏi vòng tay của ba nhưng cũng không quên nhắc ba một câu " Ba đợi con đó nha"

Anh gật đầu rồi cô bé mới chịu cùng mẹ đi thay đồ.

Uyển Nhã cùng ba tạm biệt mẹ rồi đi đến bữa tiệc xã giao

Xuống xe anh vẫn bế Uyển Nhã như mọi khi rồi bước vào nhà hàng.

Thấy chủ nhân tới bọn hầu cận và Phong Đức cùng cúi đầu chào, Phong Đức để ý anh đến trễ gần 10 phút, trong lòng thầm nghĩ Đàm Tổng là người vô cùng chính chu trong công việc mà hôm nay lại đến trễ chắc là có việc gì, lại nhìn vào Uyển Nhã bé bỏng của hấn đôi mắt đỏ hoe như vừa khóc xong thì liền tự hiểu chắc chắn là bị cô con gái này đòi đi theo nhưng không nỡ nên đành cho đi theo nên bị trễ, Hiazzz anh bạn Đàm Tổng này ngoài xã hội thì là một Lão đại là một Đàm tổng khí chất lạnh lùng cực ngầu mà khi về nhà thì bị 2 mẹ con nhà này thu phục, chà cần nói Phong Đức hay qua nhà Đàm Nhất Thiên thì toàn thấy Đàm Nhất Thiên vô cùng sợ vợ và con gái.

√√√ Đọc rồi vote cho tui nhé mấy bạn.

Nay vừa nghe nhạc vừa viết nên có tâm trạng viết quá, viết cả 1320 chữ lận, chưa bao giờ viết được nhiều vậy. Chắc mai lại nghe nhạc rồi viết cho có cảm hứng quá haha

Cảm ơn đã đọc

Cảm ơn và cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Đừng nói mẹ nhé!

Anh bế Uyển Nhã vào chỗ chủ tọa rồi để bé con ngồi trong lòng. Anh ngẩng đầu lên rồi gọi phục vụ

"Lão đại dùng gì ạ?"

Vừa nói phục vụ vừa đưa thực đơn ra

"Bảo bồi muốn dùng gì hả"

Anh nhẹ nhàng hỏi con gái rồi đưa thực đơn vào mặt Uyển Nhã

Cô bé chỉ vào những món ăn thấy đẹp mắt nhất ở đó, Uyển Nhã còn nhỏ nên chẳng biết món nào ngon cứ thấy đẹp là chỉ hết chỉ xong quay mặt vào Nhất Thiên

"Con muốn ăn những thứ đó " Giọng non nớt của bé vang lên

Anh đang nói vài chuyện thì quay xuống

"Ừm...Mang lên đây"

phục vụ nghe vậy liền cúi đầu rồi mang từng món lên, nào là tôm hấp, sủi cảo lá dưa, bít tết thượng hạng...

Mang ra xong thì liền lùi xuống.

Đàm Nhất Thiên lấy một chiếc nĩa và con dao cắt thịt bỏ rồi bỏ vào miệng bé.

Thấy mọi người im lặng hẳn quay đầu lên để ý trên bàn toàn đồ gì đâu nên nói

" Mau gọi đồ ăn "

Nhóm Phong Đức nghe vậy liền kêu phục vụ trong lòng thầm nghĩ từ 2 năm nay sau khi tiểu bảo bối nhà Đàm Tông có thể ngồi thì hẳn thường như có buổi bàn việc gì vào buổi tối thì đều có mặt con gái ruột trong lòng, mà lần sau có gặp thì vẫn nên tránh thì hơn mất công lại phải đợi lệnh gọi món.

Dùng bữa được một lúc thì một giọng trẻ con vang lên

" Ba không được uống rượu nữa!!!" Vừa nói vừa kéo tay anh đang chuẩn bị cầm ly rượu lên uống, bọn họ đang bàn chuyện thì quay mắt lại nhìn Uyển Nhã, kinh dị quá hôm nay là người đầu tiên dám ngăn cản anh uống rượu ngoài Hạ Tuyết.....

"Sẽ không sao đâu" Anh quay xuống nói với con gái.

"Ba uống đã 4 ly rồi đó nhaaa" Cô bé kể cho anh nghe là anh đã uống chừng đó rồi rồi nhào lên nói thầm vào tai anh điều gì đó làm anh cười nhẹ.

"Được rồi ba không uống nữa nhé! Đừng nói mẹ" Anh vừa nói vừa đẩy ly rượu ra xa.

Những người khác nghe anh nói vậy liền bất ngờ quá! Chắc là Lão Đại bọn họ mắc chứng sợ vợ rồi đây hahaha!

#Hôm nay hơi mệt mỏi vì công việc nên chỉ viết được nhiều đó thôi, sorry các độc giả nhé!

Cảm ơn và cảm ơn!!?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Uyển Nhã kiêu ngạo

Một người đàn ông lên tiếng

"Nè, nhóc con cháu có sợ ba cháu không?"

Người đàn ông lên tiếng là Trịnh Quyền là người đích thân đưa những lô vũ khí giao cho khách hàng và cũng là người quan trọng trong hội Đàm Phong.

Uyển Nhã đang ngồi trong lòng anh nghe họ hỏi vậy liền quay đầu lên nhìn ba ba rồi bắt chước baba nhử mày lại.

" Con cái phải sợ ba mẹ chứ, ba cháu dạy là phải như vậy"

Giọng nót nót của Uyển Nhã nói ra cực kì thành thạo bởi vì cô bé còn nhỏ nhưng về phần giao tiếp lại được hưởng phần lớn từ Đàm Nhất Thiên.

"À thế sao? Cháu có thể giới thiệu tên cháu và lai lịch không?" Trịnh Quyền thích thú bé con này nên hỏi

"Sao cháu lại phải nói chứ, các chú ai mà chả biết cháu" cô bé chu mỏ lên đối lại

Ồ mà cũng đúng, trong đây ai chả biết cô bé, mà cũng đã biết từ 2 năm nay rồi.

Nhưng Trịnh Quyền vẫn cố hỏi

" Nếu cháu bị bắt cóc thì sao đây "

Cô bé nghe xong liền bắn khoăn một lúc rồi nói

" Cháu tên là Đàm Uyển Nhã có ba tên là Đàm Nhất Thiên, mẹ là Hạ Tuyết... Đúng không ba " nói xong cũng không quên hỏi lại baba của mình

"À để xem các chú nhận xét thế nào. Trịnh nói đi" Anh vừa nói với cô bé vừa quay ra nói với với Trịnh Quyền

"Đúng, cháu thông minh đấy"

Cô bé nghe được khen ngợi liền nổi tính kiêu ngạo được hưởng từ ba lên

"Hừ. Cháu mà bị bắt cóc í thì ba cháu sẽ đến cứu cháu ngay thôi ấy mà" Uyển Nhã kéo dài câu nói làm mọi người cười ầm lên

"Sao cháu lại nghĩ ba cháu sẽ đến cứu cháu?" Trịnh Quyền lại hỏi tiếp

"Bởi vì...Ba là ba của cháu, ba cháu nói chỉ cần con xảy ra chuyện gì ba sẽ tới cứu con ngay. Vì vậy cháu tin tưởng ba cháu!"

"Vậy chú hỏi cháu một câu nhé! Sao cháu lúc nào cũng thích đi theo ba cháu mà không ở nhà với mẹ?" Trịnh Quyền hỏi câu mà cả đám họ đang thắc mắc

"Có vậy chú cũng hỏi. Ba cháu đẹp trai như vậy mà mẹ cháu hay để ba cháu đi một mình lỡ như ai quyến rũ ba thì sao đây" Uyển Nhã tự tin nói

"Không hổ danh là con gái riệu của lão đại, mới gần 4 tuổi mà lại thông minh quá đi thôi, đã biết giữ cửa của cho mẹ rồi" Trịnh Quyền vừa cười vừa nói

Nhất Thiên cực kì yêu thích câu trả lời của con gái liền nở nụ cười đắc ý trên môi.

Đàm Nhất Thiên và con gái trở về nhà đã là 11 giờ tối, giao Uyển Nhã cho đi Lý rồi bước thẳng lên phòng ngủ, thay đồ xong liền bò lên giường rồi ôm bà xã vào lòng đánh một giấc tới sáng.

Sáng hôm sau!!

"Dậy rồi sao?" Anh từ nhà tắm bước ra

"Ừm" Cô gật đầu

"Giúp anh thất cà vạt đi" Anh tới giường ngồi rồi nhỏ giọng nói với cô

Cô ngồi dậy tựa vào thành giường kéo cà vạt của anh vào làm anh suýt bị thất cô

"Em tính mưu sát chồng mình sao?" Anh hậm hực như trẻ lên 3 nói với cô

"Sát được thì sát lâu rồi" Cô nhặt nhẹo nói

Anh bóp lấy mũi cô "Sao hả?"

"Nè anh bớt giỡn đi, hôm qua mấy giờ mới về hả?"

"À ờm chắc 11g ấy"

"Sao không cuốn gối ra ngoài với con gái anh mà ngủ đi, hừmm" Cô liếc anh rồi nói

"Lần sau sẽ về sớm hơn được chưa" Anh tựa vào vai cô rồi nhẹ giọng nói.

"Còn lần sau sao? Mau mau đi làm đi"

Cô đẩy anh ra rồi bước vào nhà tắm trong lòng nghĩ 2 cha con các người được lắm, quần lấy nhau đi tới 11h mới về để cô ở nhà một mình, đến tối về thì bò lên giường còn lần lần vấy ngủ của cô, suýt nữa bị cô đá ra khỏi giường, sáng nay dậy thì tỏ ra vô tội. Chồng với chả con!!!

Mai mình không ra chap mới nhé!

Các độc giả thân yêu đọc truyện vui vẻ nhé!!! Cảm ơn mọi người □□□

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiêu Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Muốn đi nhưng lại không nỡ xa

Ngày tháng cứ thế mà trôi qua 1 cách êm đềm, Đàm Nhất Thiên lâu lâu lại đi công tác vài ngày còn Uyển Nhã thì đi học buổi sáng chiều về, Hạ Tuyết vẫn là một người vợ vô cùng hạnh phúc, lúc rảnh rỗi thì hay tìm mẹ Đàm, mẹ Liễu để tâm sự.

Hôm nay cô cùng bà Đàm đi mua sắm vài thứ.

"Tuyệt Tuyệt à! Mẹ nghĩ con nên sinh thêm vài đứa cháu cho mẹ rồi đó"

Bà Đàm vừa chọn đồ vừa nói chuyện với cô

Cô nghe bà nói vậy liền mỉm cười

"Con thấy sinh lẹ quá thì lại sợ Uyên Uyên không..."

Bà Đàm liền cắt lời cô

"Không sao đâu, còn có các ông bà già này mà, Uyên Uyên không sao đâu"

"Vâng ạ" Cô nghe bà nói vậy nên cũng đành thuận theo

"Ừm, sinh cho nhà họ Đàm càng nhiều con cháu càng tốt để cho ông bà già này mỗi ngày tỉnh giấc là thấy con cháu luôn đông đủ trong nhà" Bà Đàm nhẹ nhàng nói với cô

"Vâng...Tĩnh tĩnh tĩnh!" Cô đang nói chuyện thì điện thoại reo lên, nhìn vào màn hình mà cơ cũng chả muốn bắt máy

"Sao không nghe máy" Bà Đàm thắc mắc liền hỏi

"Dạ vâng con nghe đây...Alo"Hạ Tuyết nói

"Ừm, tỉnh dậy rồi sao? Đang làm gì vậy?" Đầu dây bên kia là Đàm Nhất Thiên.

"Dậy rồi, em đang đi mua đồ với mẹ có gì không? Không thì thôi em tắt máy đây" Vừa rời miệng, cô liền tắt máy luôn

"Là Nhất Thiên sao?" Bà Đàm vừa nói vừa mỉm cười nhẹ, lòng thầm nghĩ, con trai bà đang lãnh khốc, lạnh nhạt mà gặp phải Tuyệt Tuyệt liền sinh ra cái tính sợ vợ nhưng bên ngoài thì vẫn vô cùng làm người ta ròn tóc gáy mà chỉ có mỗi Tuyệt Tuyệt là dạy bảo được nó thôi!

"Vâng" Cô trả lời với kiểu chán nản với ông chồng hâm hấp chấp nạch mỗi đêm của mình

"Con rảnh rồi vậy thì đi du lịch với ta nhé, phụ nữ chúng ta ngày nào cũng phải ở nhà chăm sóc gia đình, không được đi đâu cả, cũng nên dành thời gian cho mình" Bà Đàm nói

Hạ Tuyết kể ra là lúc chưa kết hôn thì rất thích thú với việc đi du lịch nhưng từ lúc kết hôn rồi sinh con thì suốt ngày bị bắt ở nhà, không có thời gian đi đâu cả nghe bà Đàm nói vậy cô liền muốn đi

"Đi du lịch ở đâu hả mẹ" Cô nóng lòng muốn hỏi

"Mẹ đã lên kế hoạch sẵn rồi chúng ta đi Maldives ở Ấn Độ rồi sau đó tới

Suối nước nóng Pamukkale ở Thổ Nhĩ Kỳ và 5 địa điểm nổi tiếng Của thế giới...đi khoảng 2 tháng đó" Bà Đàm liệt kê cả gần 8 địa điểm nhưng làm Hạ Tuyết há mồm vì chuyến đi quá dài

"Đi tới 2 tháng? Uyên Uyên năm nay mới hơn 3 tuổi, con bé chả lẽ để Nhất Thiên chăm sóc sao?"

"Không phải lo đâu! Chúng ta cũng cần không gian riêng cho mình, để cho đàn ông bọn họ tự diễn với nhau xem 2 tháng chúng ta không có nhà họ đã làm được gì" Bà Đàm tự tin với quyết định của mình

"Vâng, con sẽ suy nghĩ" Hạ Tuyết trả lời bà.

2 người bọn họ đi tới gần tới mới về, bà Đàm cũng ghé qua chơi với cháu gái một lúc rồi cũng trở về nhà

Còn vợ chồng Hạ Tuyết com nước xong xuôi thì cũng bò lên giường nằm như mọi khi.

Hạ Tuyết mở lời trước

"Ông xã à! Em có chuyện muốn nói với anh"

Nghe cô nói anh liền xoay ra í là kêu cô nói

"À mẹ có rủ em đi chơi đấy"

"Chơi ở đâu? Lâu không?" Anh tra xét, dò hỏi cô

"Khoảng 2 tháng..."

"Không được" Đang nói liền bị anh cắt lời.

Nghe vậy đã biết rằng không thể đi cô cũng tỏ ra giận dữ

Thấy vợ buồn anh liền quay ra an ủi

"Em lỡ để anh ở nhà một mình hay sao?"

....

"Bà xã à! Anh không muốn xa em đâu"

"Bà xã ơi...."

15 phút trôi qua.....Đàm Nhất Thiên an ủi cô rất nhiều nhưng một câu cũng không trả lời

Anh cũng đành thua cuộc với cô

"Được rồi, muốn đi thì đi đi, không cần bày ra khuôn mặt đó với anh đâu. Số anh cũng thật khổ mà!!" Thật là khổ cho anh, chẳng lẽ cô không hiểu ý anh sao? Lẽ nào bắt anh ăn chay.

Ôi chắc anh bị loạn tới đỉnh đầu mất. Hai ngày không được đụng vào cô anh đã muốn sống không nổi rồi đằng này cả 2 tháng, chắc anh chết trong dục vọng mất!!!!!!

Sáng hôm sau

Mở mắt ra đã không thấy cô bên cạnh, nhấc chăn ra rồi làm vsen, cơ thể nặng nhọc buồn phiền mệt mỏi bước xuống nhà.

"Bà xã!" Anh há hốc miệng, cô đi du lịch rồi mà sao lại ở trong bếp giúp Uyên Nhã ăn sáng.

"Sao vậy? Mau lại ăn sáng đi" cô thấy anh đứng lặng ở đó liền lên tiếng thúc giục

"Em không đi du lịch sao?" Ngồi ăn mà câu hỏi cứ chất vát trong lòng làm anh nuốt không trôi

"Sáng nay em có báo cho mẹ là không đi. Làm sao mà em có thể bỏ anh và con để đi chơi trong 2 tháng được đúng không? Nếu anh có t/g gia đình chúng ta sẽ đi chơi lúc khác" Hạ Tuyết mỉm cười nói với anh

"Bà xã cảm ơn em!"

Một người đàn ông không có gì hạnh phúc hơn khi họ có một người phụ nữ biết lo lắng và quan tâm cho chính tổ ấm của họ!!

Hãy ủng hộ cho bộ truyện của mình nhé □□□

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Hạnh Phúc Hoàn Chỉnh

Thời gian vậy mà trôi qua một cách nhanh chóng...

Một nam nhân ngồi trong bàn làm việc. Đàm Nhất Thiên hiện tại là một người mà ai cũng mong muốn được làm một lần, địa vị, tiền bạc, danh tiếng, hạnh phúc anh đều có.

Bước đến tuổi 35, anh đã ra dáng một người đàn ông thành đạt.

Chỉ cần nhớ tới người vợ xinh đẹp đang ở nhà và 3 đứa con là anh đã hạnh phúc biết bao.

Hạ Tuyết sinh ra cũng là hường được số sướng từ lúc sinh ra cho đến khi đi lấy chồng, cô bây giờ đã là một người mẹ, người vợ. Hiện tại cô đã sở hữu được một hiệu thời trang vô cùng nổi tiếng. Bảy năm kết hôn, cô chỉ sống trong hạnh phúc bởi vì cô đã có một người chồng biết quan tâm, chăm sóc, che chở cho mình và còn có 3 đứa con, 1 gái 2 trai.

-Buổi tối

Anh sau một ngày làm việc với sổ sách cuối cùng cũng đã về với vợ yêu và các con.

"A ba về" 2 đứa trẻ chạy ra tới cửa nhà khi nghe thấy tiếng xe của anh chậm chậm lái vào sân.

Anh tới chỗ 2 đứa đang đứng liền bế 2 đứa lên. Một bên là Uyên Nhã, con gái riệu của hắn, còn một bên là đứa con trai thứ hai, năm nay 3 tuổi, tên là Quý Nam (Uyển Nhã hơn 3 tuổi thì Tuyết Tuyết có thai mà lại là song sinh 2 đứa con trai, làm ông bà Đàm vui mừng vì cuối cùng nhà họ Đàm cũng đông vui con cháu)

"Mẹ đâu? còn Quý Tịnh nữa?" Anh bế hai đứa trẻ đi vào nhà vừa hỏi chuyện và vẫn không quên đặt nụ hôn vào má 2 đứa trẻ

"Mẹ đang trong phòng đó ba. Còn em út con không biết nữa từ lúc đi học về con không thấy " Uyên Nhã ngọt ngào lên tiếng nói với anh.

Anh gật đầu rồi để 2 đứa trẻ vào sofa tiếp tục xem TV còn mình nhanh chân lên phòng tìm vợ yêu.

"Khụ khụ không đón anh sao?" Anh giả vờ ho để gây sự chú ý với cô.

Cô đang đọc cuốn sách liền bỏ xuống đi tới chỗ anh rồi đưa tay ra ôm cổ anh

"Anh đã trở về" Cô vừa nói xong liền nở nụ cười ngọt ngào

"Còn gì nữa?" Anh nói

"Chụt" Cô nhẹ hôn lên môi anh rồi nhanh chóng rời đi

"Hừm, em cũng biết lấy lòng anh sao? Phạt em tối anh 3 hiệp" Anh vênh mặt lên trời cao rồi nói

"Anh bị gì vậy? Hôm nay em hiền nên anh tính ăn hiệp em sao?" Vừa nói cô vừa tát nhẹ vào mặt anh một cái để anh về với hiện tại

"Hahaaa, vậy hôm nay muốn nói gì với anh sao?" Anh bị vợ làm cho tỉnh mộng liền hỏi vào vấn đề

" Ngày mai chúng ta đi cắm trại nhé " cô nhìn mặt anh nói nghiêm chỉnh

"Muốn đi thì đi, đâu phải anh không có thời gian để cùng gia đình đi chơi đâu chứ"

"Nhớ đấy, xuống ăn cơm thôi" Không để anh suy nghĩ gì thêm liền kéo tay anh đi thẳng xuống nhà

Hôm sau, Một nhà năm người cùng nhau ngồi trên một tấm vải to

Họ cùng nhau vừa chơi vừa cười và còn vừa thể hiện lên sự hạnh phúc giữa gia đình họ dưới bầu trời trong xanh và mát mẻ và cũng không thể thiếu tiếng sóng rì rào.

Sau một trò chơi nhỏ, họ quyết định cùng những đứa con nhỏ đi ra bãi biển. Mỗi lúc bóng của họ càng đi ra xa....

Và cũng chính lúc này đây cuốn truyện ngắn này đã chính thức Hoàn tất!!! Cảm ơn các độc giả đã quan tâm cuốn truyện này, cuốn truyện này kết thúc có vẻ là quá là nhanh bởi vì mình khá bận với công việc và không có thời gian để viết. Cảm ơn một lần nữa tới các độc giả thân yêu vì đã ủng hộ cho TuDDu699 từ lúc cuốn truyện này ra mắt, xin cảm ơn!!!!!! *Mãi yêu <3*

Con đường phía trước còn dài không phải lý do để đi chậm lại. Còn nhiều việc để làm không phải lý do để thấy nản lòng. Đó là lý do để bắt đầu, để trưởng thành, để tìm những hạnh phúc mới cho bản thân, để đi vào bên trong một hạnh phúc và khám phá sức mạnh của sự tận tụy, lòng quyết tâm của bản thân. Con đường phía trước còn dài và gian khó, và tràn đầy cơ hội ở từng ngã rẽ. Hãy bắt đầu điều cần bắt đầu. Hãy kết thúc điều cần kết thúc. Bước lên đường. Vững bước trên đường. Ngay lúc này bạn ở đoạn đầu của cuộc hành trình. Thật là một nơi tuyệt diệu! Cứ tưởng tượng tất cả những điều bạn sẽ học, tất cả những người bạn sẽ gặp, tất cả những trải nghiệm bạn sẽ có. Hãy thấy biết ơn rằng con đường dài và đầy thử thách, bởi đó là nơi bạn sẽ tìm thấy những điều tốt đẹp nhất mà cuộc đời có!!!!

-Hoàn-

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 23: Đàm Uyển Nhã (1)

Xin chào! Mình là Đàm Uyển Nhã. Mọi người trong nhà hay gọi mình là Uyển Uyển.

Mọi người trong nhà hay hỏi mình là yêu ai nhất thì mình đính chính là baba của mình.

Ba rất đẹp trai và cao to còn là mẫu người lí tưởng cho bạn trai tương lai của mình. Ba luôn chiều theo ý của mình, đi đâu cũng sẽ cho mình đi theo.

Còn mẹ mình, mình rất thích những món xé của mẹ nhưng từ khi mẹ đi làm cùng với ba thì thời gian làm món ăn xé cho mình cũng không còn. Cả 4 bố con mình đều sợ mẹ. Bởi vì làm trái mẹ thôi thì ba ba cũng không cứu vãn nổi.....

Năm mình được 4 tuổi, nhà mình lại có thêm 2 thành viên mới đó là 2 em Quý Nam và Quý Tĩnh.

Lúc mẹ có thai, baba và mình đều rất vui, cuối cùng ước mơ có 1 đứa em trai của mình đã trở thành sự thật nhưng quá bất ngờ là cùng một lúc mình có tới 2 đứa em trai, quá là hoàn hảo quá là hoàn hảo...Nhưng bây giờ thì lại là đau đầu đau đầu!!!!

Lúc mẹ sắp sinh, bà nội và mọi người trong nhà đều nói hai em sau này đẻ ra sẽ rất dễ thương nhưng mình cũng chỉ là đứa trẻ lên 5 thôi, mình cũng biết ghen tỵ ấy chứ nhưng không sao! Hai em là con trai sau này lớn lên chắc chắn cũng sẽ bảo vệ cho mình.

Quý Nam và Quý Tĩnh là hai đứa em trai của mình, điều đặc biệt hai em lúc nào cũng bám theo mình, chúng nó giống như là cái đuôi nhỏ của mình vậy! Nhiều khi mình cảm thấy có bọn chúng thật phiền nhưng khi không có bọn chúng bên cạnh thì mình lại cảm thấy hơi buồn.

Năm mình 7 tuổi thì hai em đã 4 tuổi. Bọn chúng quậy phá banh nhà lên.

Một hôm trời âm u, sau khi ăn tối xong liền lên phòng học bài và mình phát hiện ra một điều bọn chúng đã vẽ rất nhiều vào vở mình. Không thể làm gì hơn là ôm đồng hồ òa khóc thật to và chạy qua thư phòng của baba.

"Ô ô ba ơi!" Uyển Nhã vừa khóc vừa lấy móng đẩy cửa phòng ra.

"Sao vậy?" Nhất Thiên bỏ văn kiện xuống nhú mảy nhìn con gái.

Đặt vài cuốn sách trên bàn rồi chỉ tay lên những cuốn sách.

Nhất Thiên mở vài cuốn ra nhìn mà đau đầu, rồi bế con gái vào lòng. Chắc chắn là hai thằng con chết dẫm kia làm rồi, đúng là 2 của nợ. Vừa sinh ra đã tranh sùng với 2 cha con hấn. Hôm nay lại vẽ bậy vào sách của con gái ngoan của hấn, đúng là hôm nay phải trị thật nặng!!!

"Mau nín đi nào con gái!!" Bao năm vẫn vậy Nhất Thiên anh chỉ yêu thương mỗi tiểu công chúa này nhất thôi!

"Hai đứa kia mau vào đây!" Nhìn 2 thằng trời đánh núp ở cửa làm vẻ mặt không có tội gì

"A hi baba..." Quý Tĩnh, Quý Nam bước vào.

"Hai con đã làm gì với sách vở của chị?" Nhất Thiên nghiêm túc hỏi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiêu Bà Xã* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Đàm Uyển Nhã (2)

"Con con.... Tại chị không chơi với tụi con, lúc nào học xong cũng bỏ tụi con ở nhà một mình. Tan học là chạy tới cty của ba với cửa hàng của mẹ"

Quý Tĩnh khô tâm kể nỗi lòng của mình

"Đúng vậy đúng vậy" Quý Nam cũng gật đầu lia lịa theo.

"Bộp" Một sách ném thẳng vào hai đứa

"Phải làm gì để chị có sách làm bài đây?"

"Mua sách mớiiiiiii!!!" Hai đứa đồng thanh nói

"Ta hết tiền rồi"

"Ba..."

"Đi bôi sách cho chị đi. Bôi không xong thì đừng đi ngủ "

"Không cần làm nữa đâu!" Uyên Nhã bước vào phòng 2 đũa.

"Nhưng chị sẽ bị cô giáo la đấy"

"Không sao! Chị đã làm trong cuốn khác rồi. Đi ngủ đi" Nói xong liền quay người rồi đi nhưng....

"Chị, bọn em thật xin lỗi" Quý Nam bỏ cục gôm xuống.

"Em cũng xin lỗi chị!" Quý Tịnh ngước mắt lên nhìn Uyên Nhã nói.

"Ừ".

"Quý Nam à đi ngủ thôi, em mệt lắm rồi!"

"Ừ. May là chị hai của chúng ta thật tốt nếu không mai dậy sẽ bị baba kể cho mẹ nghe là đau đầu!"

"Bao giờ mẹ về nhì anh hai? Mẹ từ Paris về có mua quà cho em không nhỉ?"

"Khò Khò!!!"

"Ngủ đi nhanh dừ vậy!... Anh hai ngủ ngon"

~Hết~

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiêu Bà Xã* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Ngoại Truyện 1: Phong Đức tìm một nửa cho mình

Phong Đức dằng về mệt mỏi vẫn ngồi trên ghế làm việc như mọi khi trong lòng thì lại đau biết bao với nỗi buồn vì giờ này đã 35 tuổi rồi mà vẫn chưa tìm được một nửa của mình. Lại nhớ đến cái tên anh em Đàm Nhất Thiên kia, bằng tuổi nhau nhưng hắn ta đã 1 vợ 3 con, mỗi khi tan sở là lại có người com canh, nấu nước đợi ở nhà còn anh thì chẳng có con ma nào đợi, lâu lâu còn nghĩ vớ vẫn có phải kiếp trước gái gú nhiều quá nên kiếp này không cho anh đụng vào nữ nhân chăng? Còn nữa cái tên Đàm Nhất Thiên kia hôm nay lại cùng gia đình đi biển và để công việc lại cho anh gánh....

"Không làm nữa!!!!" Phong Đức đóng sập máy tính lại, anh không thể chịu nổi cảnh đơn côi ở tuổi 35 không một người phụ nữ như vậy được.

Phong Đức nhanh chóng cầm áo vest đi thẳng xuống tầng hầm rồi gọi điện cho vài người tới bar với anh

Tại Bar No Vacancy...

"Nè, Phong sao hôm nay lại rảnh rồi đến đây vậy? Không làm việc hộ tên Đàm có vợ bỏ anh em kia sao?" Trịnh Quyền nhấp môi vào ly rượu đỏ rồi nói với kiểu đùa cợt với Phong Đức

"Đừng nhắc tới tên đó nữa! Chú rảnh giúp tôi một việc" Phong Đức mệt mỏi ngã lưng ra ghế sofa.

"Ừm.. Việc?" Trịnh Quyền nhú mày một chút, việc là việc gì?

"Tìm giúp tôi một người phụ nữ" Phong Đức biết bên cạnh Trịnh Quyền háo sắc đó lúc nào cũng có phụ nữ nên đành nhờ anh ta giúp

"Phụ nữ sao?... Hahaaa cậu đùa tôi đấy à, thật ư" Trịnh Quyền nghe anh bạn cần tìm giúp phụ nữ liền cười ha hả lên như không tin vào tai mình.

"Tôi nói thật đấy, chú giúp tôi đi, tôi sống một mình như vậy chắc chết mất" Phong Đức ỉu riu nói

"Sao lại chết chứ?" Trịnh Quyền thăm dò

"Aidaaaa, chú không biết đấy thôi, tôi ở gần cái tên họ Đàm kia ngày nào cũng nhìn thấy tình cảm mặn nồng nhà hắn, có bữa hắn còn mang cô công chúa Uyên Uyên tiểu thư nhà hắn đến công ty cả ngày làm tôi nhìn mà cũng thấy thiếu thốn...1 gái, 2 trai số phận hắn ta cũng sướng quá rồi còn được thêm cô

vợ đẹp biết chăm sóc chồng con, tôi nhìn vào mà hứa với lòng, nhất định tôi sẽ có một gia đình hạnh phúc như nhà hấn ta!!"

Câu cuối cùng Phong Đức thể hiện lên sự quyết tâm với bản thân của mình.

Còn tiếp....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiêu Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Ngoại truyện 2: Phong Đức tìm hạnh phúc is real?

Thấy anh bạn chung diện nổi lòng khổ sở của một thằng đàn ông thì Trịnh Quyền cũng thấy khổ thay cho Phong Đức.

"Nếu khổ sở vậy thì để tôi giúp một tay" Trịnh Quyết lên tiếng

"Giúp? Kiểu gì?"

Phong Đức khó hiểu hỏi

"Ừm...Thì sẽ tìm một cô gái và lên giường với cô ta làm XXOO và để cô ta mang thai rồi hạ sinh đứa bé ra, như vậy là cậu có được cả vợ đẹp lẫn con yêu rồi" Trịnh Quyền nói xong thấy mình thật thông minh rồi nở nụ cười khoái chí

Phong Đức nghe xong liền cảm thấy không hợp lí lắm, làm vậy có khác gì là đi mua vợ về để cô ta hạ sinh con cho mình trong khi chẳng ai yêu ai?

"Thôi đi, tôi muốn tìm người yêu mình và mình yêu họ chứ cái kiểu của chú có khác gì là đi bắt vợ về nhà đầu chứ!!" Phong Đức vẫn dùng cái giọng ỉu xìu đó để nói với Trịnh Quyền.

"Chepp, chỉ có cách đó thôi...Thôi xuống lầu đi,"

Trịnh Quyền nói xong liền kéo anh ra khỏi phòng VIP rồi cả 2 cùng nhau xuống nhà chính của Bar

Sáng hôm sau.....

"cái tên họ Đàm này đi chơi xong không chịu đưa quà còn để chúng ta vác xác đến xin quà" Trịnh Quyền nửa đùa nửa thật nói với Phong Đức

Phong Đức thì cũng chỉ đến theo với Trịnh Quyền chứ anh không muốn đến căn nhà hạnh phúc này giây phút nào cả!!

Cả hai cùng ngồi trong sofa đợi tên Đàm Nhất Thiên ra nói chuyện mà đợi cả nửa tiếng mới thấy mặt mũi từ ngoài cổng thông thả đi vào.

"Có biết chúng tôi đợi cậu bao lâu rồi không?" Trịnh Quyền trách móc, hấn ngồi đợi cả nửa tiếng không thấy anh đâu, sốt ruột chết người còn anh thì đi thông thả từng bước, từng bước một.

"Đưa "3 bảo bối" nhà tôi nhà tôi đi học, tôi không nói trước còn trách ai?"

Đàm Nhất Thiên nhấn mạnh "3 bảo bối nhà tôi" có ý chọc ghẹo tên Phong Đức vì nghe hấn nghe dạo này tên Phong Đức đang tìm phụ nữ cho lòng mình.

"Thôi đi, bàn vào việc đi" Phong Đức lườm anh một cái rồi nhanh chóng chuyển chủ đề

Cả 3 chìm vào công việc như mọi khi, chỉ khác là hôm nay lại ở nhà Đàm Nhất Thiên.

Đang bàn công việc thì...

"Con tôi hỏi thăm chị một chút rồi đi mà không cần phải vậy đâu dì Lý"

Cô gái có mái tóc đỏ nâu, mặc một bộ váy đen nhưng cũng không kém phần gợi cảm.

Cả 3 người nghe thấy tiếng thì theo tự nhiên ngoảnh cổ lên nhìn.

Đàm Nhất Thiên nhìn sơ qua rồi quay lại với sấp tài liệu, nhặt nhẹo nói

"Chị trên phòng, chắc đã dậy rồi, em lên tìm đi"

Cô gái nghe vậy liền cười nhẹ "Vâng, chào 3 anh nhé!" Nói xong liền chạy thẳng lên phòng

"ai vậy?" Trịnh Quyền lên tiếng trước

"Em họ của vợ tôi"

Phong Đức nghe xong liền nhếch môi lên khẽ cười, lòng thầm nghĩ cô ta đáng yêu thật đấy!!!

Aida xin chào, ta là TuDDu699 đâyyyyyy.

Hôm nay ta update 2 chap để bù lại cho những ngày tháng lặng sóng nhé!

Còn ai ủng hộ cho ta không?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiều Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Ngoại Truyện 3 : Phong Đức và Hạ Hàm

Hạ Hàm lấy được món quà tặng của Hạ Tuyết liền chạy thẳng xuống lầu, không may vấp ngã lại đụng trúng Phong Đức....

Nửa phút sauuuuu!

"Ahhhhh" Hạ Hàm hét loạn lên nhưng tên Phong Đức mặt cứ đơ ra

"Cái tên khốn nạn này, ai cho...ai cho anh hôn tôn chứ...khốn...khốn nạn"

Hạ Hàm nói không nên câu, hấn dám cướp nộ hôn đầu của cô

Đánh mạnh vào ngực hấn một cái rồi một mạch chạy thẳng đi, cho dù Hạ Tuyết kêu lại cũng chạy thẳng không quay đầu.

Tên Phong Đức tới lúc cô ta chạy đi rồi thì hồn mới bay lại, nhanh chóng hỏi Hạ Tuyết đủ thứ

"Đàm phu nhân à! Cô gái đó là ai vậy? Có quan hệ gì với cô? Còn nữa năm nay bao nhiêu tuổi??"...

"Thôi đi" Đàm Nhất Thiên cư nhiên cắt lời Phong Đức rồi kéo Hạ Tuyết đi lên lầu

"Ồ này trả lời tôi đi chứ??" Phong Đức đôi mắt chữ A mồm chữ O vừa tức giận vừa hạnh phúc

Trịnh Quyền thấy anh bạn đáng thương liền ra vỗ vào bả vai

"Họ không nói, tôi nói cho chú nghe"

"Là ai?"

"Cô ta tên là Hạ Hàm, em họ bên nội của Hạ Tuyết đó"

"Thật chứ?...Cảm ơn nhé!"

"Không có gì"

"Hàm Hàmmm đợi tôi với " Phong Đức đưa tay lên sờ sờ môi, không chịu được liền chạy theo Tiểu Hàmmm

----- 3 thángg sau

Giáo đường tại Los Angeles

Mục sư trên tay cầm cuốn kinh thánh đang nói đôi lời cho đôi uyên ương này

"Phong Đức... Con có muốn làm chồng Hạ Hàm hay không?"

Dù ốm đau bệnh tật dù nghèo khổ con vẫn yêu thương cô ấy chứ? Sẽ luôn che chở khi cô ấy cần không?"

"Con đồng ý"

"Hạ Hàm con có đồng ý làm vợ của Phong Đức hay không?"

Sẽ yêu thương anh ấy, dù anh ấy có ốm đau bệnh tật, dù nghèo khổ con sẽ vẫn luôn bên cạnh anh ấy chứ?"

"Con đồng ý"

"Ta tuyên bố từ nay hai con là vợ chồng...Cô dâu và chú rể hãy đeo đôi nhẫn cho nhau"

Phong Đức lấy chiếc nhẫn bằng Vàng Trắng bên trên có một viên kim cương hồng đeo vào bàn tay của Hạ Tuyết

Còn cô sẽ lấy chiếc nhẫn bằng Bạc bên cạnh có khắc chữ "Hàm love Phong"

Phong Đức dành một nụ hôn không dục vọng chỉ là đơn thuần cho sự hạnh phúc

Tay cầm tay cùng nhau chạy ra khỏi giáo đường, để lại cho các cặp đôi già, trẻ đứng nhìn trong sự hạnh phúc của họ

"Tôi dành tặng đôi tay, trái tim tôi và tình yêu của tôi dành cho em. Tôi sẽ tin tưởng và tôn trọng em đến suốt cuộc đời này. Bất kể những trở ngại chúng ta sẽ đối mặt với nhau, kể cả những cuộc tranh cãi đi nữa, tôi vẫn sẽ luôn là người bạn đời trung thành nhất bên em. Tình yêu của tôi sẽ chỉ hết khi cuộc sống này kết thúc".

....Tình yêu chính là thứ mà không hiện hữu thì còn tốt hơn là đang hiện hữu...

Hoàn!!!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Vô Lại Yêu Chiêu Bà Xã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.